

DOMOVINA

Upravništvo „Domovine“ v Ljubljani, Knafljeva ulica 5
Uredništvo „Domovine“, Knafljeva ulica 5/II., telefon 3122 do 3128

Izhaja vsak četrtek

Naročnina za tuzemstvo: četrletno 8 Din, polletno 18 Din, celoletno 36 Din; za inozemstvo razen Amerike: četrletno 12 Din, polletno 24 Din, celoletno 48 Din, Amerika letno 1 dolar. — Račun poštne hranilnice, podružnice v Ljubljani, št. 10.711.

Alkoholizem in podivjanost

Cela vrsta obravnav zaradi ubojev pred mariborsko poroto — Glavni krivec je alkoholizem — Slovenske izobraževalne in druge organizacije, pomagajte pobijati pijanstvo!

Slike, ki nam jih nudijo porotna zasedanja v Sloveniji, so malo razveseljive. Pomladno porotno zasedanje v Mariboru, ki se je včeraj končalo, je beležilo celo vrsto najsirovejših ubojev, izvršenih večinoma v alkoholiziranem stanju. Značilno za naraščajočo podivjanost v Sloveniji iz zlasti dejstvo, da so ubijalci pretežno mladi frkolini in da tudi sedaj v treznem stanju pred poroto niso pokazovali preveč kesanja.

Če bi preiskovali, s kakšno alkoholno pijačo se navadno okadijo zločinci, bi gotovo videli, da je predvsem šmarnica tisto gorje, ki povečuje število zločinov. Saj je med kmet-skim prebivalstvom samim že dobro znano, kako porazno vpliva strupeni alkohol šmarnice na mladino. Čeprav ima, seveda, tudi preobilno zalivanje z boljšimi vini enake posledice.

Zato pomeni boj proti alkoholu teliko kakor boj za večjo prosveto. Če poskušas takega mladega frkolina, kako se zažvarja pred poroto zaradi uboja in kako sirovo brez vsakega kesanja orisuje najsirovejše prizore, ti zavre kri in te zapeče v dno srca ta strašna propadlost, zlasti ker taki uboiji pri nas

niso redki primeri. Zraven pridejo še neštevilni sirovi pretepi, ki se le slučajno ne končajo z uboiji. Pa saj ni treba predočevati tega strašnega podivjanja, ki se je po vojni zopet tako silno razpaslo po Sloveniji.

Dolžnost vseh poštenih mož in mladeničev, žen in deklet je, da store vse za omejitve alkohola, predvsem pa za popolno iztrebitje strupene šmarnice. Po vsch krajih Slovenije obstojajo razne izobraževalne in druge organizacije ki bi mogle ogromno storiti na polju pobijanja brezmejnega pijančevanja. Gotovo nimajo te organizacije hvaležnejše naloge, kakor bi bila ta. Tudi naša duhovščina naj bi z večjo odločnostjo nastopala proti strupu alkoholu in podpirala v tem smislu domače organizacije. To bi bilo za duhovščino pač pametnejše kakor zaletavanje v časopise, ki je po njeni domišljiji brezversko in ne vemo kaj vse.

Naše ljudstvo moramo rešiti nevarne alkoholske kuge, ki ne uničuje samo sedanjega rodu, nego tudi naše potomstvo. Otroci pijancev ne morejo biti ne telesno ne duševno zadosti razviti. Lotimo se z vsó odločnostjo borbe proti pijanstvu, ako ljubimo svoj narod in mu želimo dobro!

Po hudi zimi slabo kaljiva koruza

Važen nasvet za kmetovalce

Kakor se sliši, je zaradi hudega mraza letos tudi koruza trpela, in sicer na ta način, da je izgubilo mnogo zrnja svojo kaljivost. Kali so namreč zmaznili. Koruza je najbolj trpela, kjer je bila izpostavljena hudemu mrazu (v koruznjakih, pod streho itd.) in če ni bila popolnoma zrela in dosti suha.

Preden sejemo letos koruzo, je prav in potrebno, da se prepričamo o njeni kaljivosti, kajti nevarno bi bilo sejati koruzo, ki bi nam odpovedala in bi njiva le na pol ozelenela ali pa še manj.

O kaljivosti se lahko prepričamo s priprostim poskusom. V ta namen vzamemo 100 zrn koruze in jih vložimo med zmocene krpe ali zmocen pivni papir, ki ga vzdržujemo tudi nadalje v primerni vlažnosti. Tako zavito zrnje položimo na krožnik in postavimo vse skupaj

na toplem prostoru, da nam zrne prej izkali. V teku enega tedna se bo že lahko videlo, koliko zrn je izkhalo in koliko ne. Če je koruza zdrava, bo vsa izkhalila, v nasprotnem primeru pa seštevimo neizkhaljeno zrnje in sklepamo iz tega števila odstotke njene nekaljivosti.

Če je zrnje preveč poškodovano, potem si je priskrbeti novo seme, če je pa koruza le deloma trpela v svoji kaljivosti, jo lahko bolj na gosto sejemo, pozneje pa pregosto izkhalo rastline po potrebi zredčimo. Na vsak način je pa treba letos previdnosti, da ne bomo prikrajšani na pridelku. Gostejša setev se lahko zredči, pomanjkljivo, preredko setev je pa težko in manj uspešno popravljati s podsajanjem. Za podsajanje je treba dobrega in en dan poprej namočenega semena, da nam prej izkali in da lažje dohitijo prvo setev.

Revmatizem je nalezljiva bolezen

Vsaka nalezljiva bolezen mora imeti gotove pogoje, pod katerimi se morejo uveljaviti njeni povzročitelji, za prosto oko nevidne klice (bakterije in bacili). Saj vemo, da je tudi na pr. zrak poln klic plesni, vendar pa se pojavi plesen le, če je dovolj vlage na razpolago, da morajo te klice rasti. Kakor hitro pa odstranimo vlago, izgine tudi plesen. Prav tako morejo nastopiti nalezljive

bolezni le, če so dani v našem telesu ugodni pogoji za ustaljenje bolezenskih klic.

Zdravo telo je dobro založeno z raznimi obrambnimi snovmi v krvi, ki se postavijo kakor nepremagljiva armada v boj proti pri-tepenim povzročiteljem bolezni.

Če pa telo oslabi, se zmanjša množina in moč teh obrambnih snovi tako, da imajo bolezenske klice prosto pot in se v telesu nemoteno razmnožujejo. Telo prične bolehati in človek mora v prezgodnji grob, če ni pravočasne skrbi in nege.

Poleg izgube krvi, stradanja in pomanjkanja počitka je glavni povzročitelj te oslabelosti navadno prehlad.

Prehlad sam po sebi še ni bolezen, pač pa pripravi godna tla za bolezen. Nemara se zdi komu čudno, da oboli od desetih ljudi, ki so bili izpostavljeni istim škodljivim vplivom, eden za nahodom, drugi za pljučnim katarom, tretji za pljučnico, četrti za revmatizmom, peti za katarjem črevesja, talih pet pa ostane lepo zdrav. Vendar ni nič izrednega. Hlače se, kakor vemo vsi, tam najprej raztrga, kjer so že prepleznjene, torej slabe. Prav tako je pri posledicah prehlada.

Človeka popade bolezen tam, kjer je najmanj odporen.

Zdaj, ko vemo, da je baš prehlad vzrok najrazličnejših nalezljivih bolezni, jih lahko pogledamo pobliže, da moremo odstraniti vzrok in se obvarovati obolenja.

Revmatizem in beton.

Skoro neznana bolezen je bil revmatizem pred petdesetimi leti, dočim boleha danes gotovo tretjina človeštva na tej težko ozdravljivi bolezni. Revmatizem je nalezljiva bolezen, ki ima svoj sedež v mišičevju — mišični revmatizem, ali pa napade občutljive hrustance v sklepih — sklepi revmatizem. Prav težko se ga znebimo, posebno če smo pustili, da se je razpasel. Za leta priveže človeka na posteljo, da leži kakor živ mrtič v nadlego sebi in drugim.

Kaj pa povzroči največkrat prehlad, ki je kriv revmatizma? Glavni povzročitelj je beton.

Da, to je tisti beton, ki ga imate po vežah, kuhinjah, svinjskih kuhinjah, shrambah in hlevih. Beton je seveda, silno pripravno gradivo, saj je trpežnejše od železa, ki ga kmalu sne rja. Beton je pa silno mrzel tlak, ki stalno srka vlago. Iz telesa nam naravnost pije prepotrebno telesno toploto.

Videl sem ženske po bolnišnicah z oteklimi kolmi in ni bilo treba nič vpraševati po poslu teh žensk, saj je znano, da jih je vsaj 80 od sto kuharic in gospodinj. Ko sem jih vpraševal, kaka tla imajo v kuhinji, sem izvedel po vrsti, da so tla cementna. Veste, kaj sem jim rekel?

«Če si nočete nakopeti večnega revmatizma, idite iz te službe ali pa naj vam dajo na cement preproge ali deske.»

Kadar iščeš službo, kuharica, glej najprej na tla v kuhinji! Na bolšem boš pri nižji plači na lesenih tleh zdrava kakor pa pri dobri plači na cementu vse življenje pohabljen. Ti pa, gospodinja, zahtevaj od moža, da napravi takoj lesena tla v kuhinjo, shrambo itd. Zalostno je le, da je marsikomu več za par desk kakor za zdravje človeka.

Nespametno je tako početje, ko vendar vidite, da vam požrejo dinarji, ki jih tako prištedite, tisočake za zdravlila in zdravnike,

da ne govorim o izgubi na delavni sili. Saj ste vendar tudi v svinjake polagali beton v pripravljanju, da bo za vas koristno, ker ne bodo svinje raztrgale tal. Toda prav tu ste se vrezali, saj ste bridko izkusili, da beton niso tla za svinjake, ko so vam obolele po vrsti svinje na revmatizmu ali kakor pravite, postale so kričeve, ter ste na-

pravili nad beton leseni pod. Vsaj toliko skrbite kakor za živino bi vam človek vendar tudi za vas same prisodil.

Beton je strup za človeško telo.

Dokler ne odstranite z svojih hiš in gospodarskih poslopij betonskih tal tako, da jih obložite z deskami, je ves trud, da se rešite revmatizma, brezuspešen, ker ne odstranite vzroka bolezni.

kateri bo narod osvobojen politične nesloge in strankarskih voditeljev, rodila

nova boljša in močnejša Jugoslavija.

Naša vlada pripravlja

ustanovitev posebne kmetijske banke.

ki bo imela nalogo, s posojili podpreti najštevilnejši stan v naši državi. Ta banka bo razpolagala takoj s početka s kapitalom 120 milijonov dinarjev in bo država garantirala za najmanj godstotno obrestovanje njenih delnic. Banka bo poslovala na čisto bačni osnovi

ter bo izdajala posojila proti obveznicam, katere bo treba plačevati ob času, ko bo kmet lahko že prodal svoje pridelke.

S tem bo posebno pomagano kmetom v južnejših krajih države, ki so do sedaj povsem odvisni od različnih oduševskih spekulativov, pri najemanju nujno potrebnih posojil.

S povojnim parlamentarizmom pa nismo imeli težav samo v naši Jugoslaviji, temveč je opaziti slične pojave tudi drugod. Posebno ostro se pojavljajo te težave v poslednjem času v Nemčiji in Avstriji, kjer je moral podati ostavko predsednik vlade prelat doktor Seipel.

Parlamentarnim težavam v Avstriji pa se pridružujejo še socialne in gospodarske.

ki izvirajo iz položaja, nastalega po razpadu avstro-ogrske monarhije. Kakor je znano, se deli avstrijsko ljudstvo na dva velika tabora. V enem taboru se nabaša po večini kmetstvo prebivalstvo, ki je krščansko-socialističnega prepričanja, v drugem pa socialistično delavstvo in svobodnomiselno razpoloženo. Med obema, po moči skoro si enakima skupinama pa stoje nemški nacionalci. Dočim so zahtevali podeželski poslanci zbran v okrilju krščansko-socialne stranke, pred vsem izvajanje kmetijske politike, ki bi upoštevala potrebe in zahteve avstrijskih kmetov, pa hočejo socialisti izvajanje socialne politike v korist mestnemu in delovnemu prebivalstvu, med katerim imajo svoje glavne pristaše. Na-

Vprašanje bere

V zadnji »Domovini« beremo, da se namerava bera za pravoslavne vernike zvišati. Nas sicer to ne zadene, pa vendar tudi nas slovenske kmete, ki moramo nositi to veliko breme, to vprašanje zanima, ker že dolga leta čakamo na to, da bi se bera odpravila.

Bera v naših južnih krajih ima, kolikor vemo, vse manjše trdote kakor pri nas v Sloveniji in ni tako velika in za kmete doli tako občutna kakor za nas. Kakor sklepamo iz tega, kar smo brali v »Domovini«, obstoji pri pravoslavnih bera le v denarju in za bogate kmete v Banatu pomeni to toliko kakor kapljio vode v morje. Doli se pri večjih kmetih pri spravljanju žita skoro toliko raztrese

zrnja, kot ga pri nas pridela velik kmet. Tudi imajo pravoslavni verniki mnogo večje župnije in manj duhovnikov kakor pri nas.

Vse drugače je to pri nas v Sloveniji, kjer je treba marsikje dajati prav občutno bera. Vrh tega je bera še nekaj zastarelega, kar spominja na tlačenstvo, katero so pa bratje Srbi odpravili s pregnanjem Turkov.

Bilo bi priporočati, da se bera sploh odpravi v vsej državi za katoličane kakor tudi pravoslavne ter se obenem poskrbi za to, da bi eni kakor drugi duhovniki dobivali svoje dohodke na drug častnejši način.

Kmetova'ec.

Politični pregled

Kakor smo v prejšnji številki pisali, je bilo na podlagi novega zakona o vrhovni državni upravi izvedeno znižanje števila ministrstev. Tako sta

podala te dni ostavko minister za narodno zdravje dr. Krulj in minister za vere dr. Alaupović.

Obema je priredil v slovo obed predsednik vlade general Živković. Na tem obedu je pozdravil odhajajoče ministre v daljšem govoru in končal svoj govor z vzklikom:

Živela jugoslovanska kraljevina Srbov, Hrvatov in Slovencev!

To izjavo, v kateri je bila prvič označena naša država kot jugoslovenska s tako visokega mesta, smatrajo beograjski krogi kot

napoved uvedbe imena Jugoslavija za našo državo.

S tem bo izpolnjena davna želja vseh onih, ki so želeli v smislu narodnega in državnega edinstva za celokupno državo enotno ime, ki je že itak uvedeno v vsem inozemstvu.

V sličnem jugoslovenskem smislu je imel daljši razgovor naš kralj Aleksander z dopisnikom enega največjih ameriških listov »New York Times« in ga zaključil z besedami: »Prepričan sem, da se bo po dobi, v

Soteščan:

Grob ob zvoniku

(Povest iz sedanosti.)

(Dalje)

»Grozno se je spremenil«, je osupnil mladenič. »Vest ga je og'odala po vsem telesu, strašen zločin mu je zapisan na obrazu.«

Starec je pritajeno zastokal. Uganil je njegove misli in planil za uljnjak, odkoder je bežal za hišo in počrnil za bezgov grni. Glavo si je zakril s kromolcem, strahoma je čakal, kdaj bo odkrito njegovo bivališče.

Skoro pomilovalno se je ozrl Ivan za nesrečnim sosedom in hitel domov tolažiti mater, ki je ob njegovem prihodu pozabila vse bridkosti. Z obema rokama se ga je oklenila prvič po dolgih letih in jokala od veselja.

»Moj Bog, kako ste oslabele!« se je prestrašil, ko je začutil njeno velo desnico.

»Kdaj ste si nakopali bolezen?«

»Ivan, moli za očeta!« je vzdihnila bolestno. »Ne veš, koliko smo že pretrpeli.«

»To naj vas ne vznemirja«, jo je potolažil. Natihem pa ga je morila zavest, da je nabrušen nož, ki ji bo odprl novo rano. Bridko je občutil njeno žalost, ko bo razkrita tajnost očetove smrti.

Drugi dan sta se sestala z Minko, ki mu je vsa solzna pripovedovala o nesrečnem očetu. »To ne more več dolgo trajati«, je obupovala. »Podnevi se že še zmotijo s kakim delom, ponoči pa begajo brez razuma, nobena beseda jih ne pomiri. Vedno bolj me skrbi, da se bodo končali...«

»Minka, bodi pripravljena na vse, tudi na najhujše«, jo je tolažilno prijel za roko.

»Na smrt?« se je od strahu skoro sesedla.

»Tudi na kaj drugega«, ji je namignil, česar pa k sreči ni umela.

»Oh, kdo me bo podpiral, kadar ostanem sama?« je milo zaihtela.

»Jaz bom s teboj«, je slovesno zatrdil. »Samo pogumna bodi — naj se zgodi, kar hoče — nič naj te ne uklone.«

»Kaj bom počela, sirota, brez očeta? Že misel na, ta strašni trenotek me bo umorila.«

»Name se zanesi. Minka, ali mi ne zaupaš?«

»Zaupam«, je dihlila komaj slišno. Počasi si je obrisala objokano lice, na katerem so se lesketale solze kakor rosne kapljice na pomladni cvetki. Iz prsi ji je rasla nova moč, ko se je v duhu naslonila na ramo mlademu sosedu, kadar jo zadene najhujše, čemur se ne more izogniti.

Odšel je zamišljen, ves dan se mu ni ljubilo govoriti. Kmalu po večerji se je odpravil z doma; materi je rekel, da gre obiskat tovariša, s katerim sta bila skupaj pri vojakihi. V resnici pa je šel h grobarju.

»Ali si res prišel?« se ga je Marko ustrašil. »Nisem mislil, da se boš drznil...«

»Koga naj se pa bojim?« mu je pogumno odvrnil. »Nikomur nisem storil krivice.«

»Sinoči ga ni bilo, a nocoj ga pričakujem. Moje slutnje me nikoli ne varaajo.« Marko se je stisnil za mizo, od strahu se ni upal glasno govoriti. Privil je luč in namignil Ivanu, naj se umakne od okna, ki je gledalo na grob ob

zvoniku. Tako sta čakala strahovito polnočno uro.

»Ali si slišal?« se je zvenil Marko kmalu po enajsti uri.

»Menda je nekaj zahreščalo.« Ivana je sunilo v srce — nekaj, kar ni bil strah, marveč zavest, da je napolnil odločilni trenutek. Vstal je ter si pomel roke, da prežene nemir, ki se ga je bil polastil.

»Vrata na pokopališče so zaškripala«, se je grobar plašil za mizo. »Vselej jih čujem, preden se pojavi prikazen.«

Umolknila sta in pogledala skozi okno. Med belimi oblaki se je zibala polna luna. Grobar se je tiščal mladeniča, ki ni kazal nikake bojazni.

»Ali vidiš,« mu je dihlil plaho v uho, »ob zvoniku belo senco?«

»Vidim, prav ob očetovem grobu. Marko, zdaj je priložnost...«

»Kam greš?« je osupnil, videč, da sili k vratom.

»Na pokopališče. Videti jo moram od blizu, izza obzidja. Morda se priplazim celo do ciprese...«

»Ivan, nikar! Mrtvih ne smeš motiti. Resno te opominjam.«

»Moram«, se je odpravljal. »Nekaj mi pravi, naj se prepričam. Prej ne morem verjeti.«

»Premagaj se zavoljo očeta. Pomisli, da mu boš povečal trpljenje...«

»Hočem mu le pomagati. Izvedeti moram, kaj potrebuje...«

»Fant, pomisli, kaj delaš. V prah in pepel te lahko zdrobi, čudovito moč imajo duhovi.«

petost med obema deloma je v poslednjem času tako naraščala, da ni kazalo prelato dr. Seiplu drugo, kakor odstopiti in prepustiti mesto drugemu. K temu ga je še posebno privedlo

organizirano tisočglavo izstopanje delavskih slojev iz cerkve.

ker so ti priče zaradi načina izvajanja politike krščanskih socialistov istovetiti cerkev s to stranko.

Nič manjše niso težave s parlamentom na Poljskem.

kjer obstoji že itak nekaka prikrita diktatura, kateri načeluje stari borec za poljsko samostojnost, maršal Pilsudski. Tu pa ni vzrok krize parlamentarizma toliko v načelnih vprašanjih kakor v korupciji nekaterih poslancev. Tako je pred par dnevi maršal Pilsudski na do sedaj v političnem življenju skoro edinstveni način napadel poljske poslance ter jim očital kazniva dejanja. Kako se bo rešila poljska kriza, še ni jasno, najbrže pa bo vzel državno krmilo v roke sam maršal Pilsudski in poskusil uvesti red.

V zunanjem svetu je opaziti tudi posledice velikonočnih praznikov ter je bil edini važnejši dogodek

sestaneč angleškega zunanjega ministra Chamberlaina z italijanskim ministrskim predsednikom Mussolinijem

v Florenci. Na tem sestanku sta se oba politika dogovorila o nadaljnjem sodelovanju med obema državama v vseh perečih evropskih zunanje-političnih vprašanjih. V prvi vrsti pa sta obravnavala način, kako doseči sporazum med Francijo in Italijo, ki sta že leta sem trajno v precej napetih odnosih. Po pisanju italijanskega časopisa je soditi, da se bo posrečilo najti podlago za rešitev vseh sporov med obema državama in pripraviti teren za sklenitev prijateljske in trgovinske pogodbe.

V zvezi s tem sporazumom med Francijo in Italijo so se tudi pričele

pojavljati govorice, da bodo uvedena v najkrajšem času med našo državo in Italijo nova pogajanja za obnovitev prijateljske pogodbe.

ki je potekla junija lanskega leta. Kakšni bodo temelji te pogodbe, še ni gotovo, vendar pa je upati, da bo s to novo prijateljsko pogodbo omogočeno boljše razmerje med Beogradom in Rimom, kakor je bilo doslej.

DOPISI

GORENJI LOGATEC. Nedavno smo pokopali daleč na okoli znanega »Ipavčevega ata«, gostilničarja g. Ivana Ferjančiča v Gorenjem Logatcu. Bil je znan kot dovtipnež, ki te je s kakim zapeljivim vprašanjem rad spravil v zadrego. Spadal je še k onim redkim gostilničarjem, ki so še sedaj od časa do časa sami hodili kupovat vino h kmetu. Samo Vipavo in njeno vino je pogrešal. Na večni poti sta ga poleg številnega občinstva spremljali tudi četi Sokolov in gasilcev v kroju. Počivaj v miru! — Narodna igra Manice Komanove na Sokolskem odru je zelo ugajala. Bila je pa tudi dobro naštudirana. — Običajen »Pirhov večer« na velikonočni ponedeljek je združil v domu poskočno mladino od blizu in daleč. — Zadnjo nedeljo nam je predvajala Zveza kulturnih društev v domu naravnost krasen film »Sumatra«. Zaradi nesporazuma se je vršila samo ena predstava, in še ta ob nepravem času, zaradi česar udeležba ni bila zadostna. Prihodnjo nedeljo bodo vsi nedostaki odpravljeni. Obiljubljen nam je za mladino in odrasle zanimiv film »Lov na divje zveri v afriških džunglah«. Prva predstava bo ob 1/5. popoldne, druga ob 1/8. zvečer. Ne zamudite! — Gornjelogaška pošta ostane še nadalje državna. Najlepša hvala ljubljanski poštni direkciji, ki se je na številne prošnje zavzela za nas! — G. sreski poglavar je v soboto 6. t. m. zaprisegel občinski odbor, ki ga je bil potrdil g. veliki župan.

PIJAVA GORICA. (Smrtna kosa). Tukaj je umrl daleč na okrog znani posestnik Jože Tomažič. Zavrtna bolezen, ki jo je voljno prenašal že dalje časa, ga je položila v grob komaj 59 let

starega. Pokojnik je bil blag človek, zelo vesten in naobražen gospodar ter velik prijatelj prirode. Ne samo med sovaščani, ampak tudi po vseh bližnjih vaseh je imel velik ugled. Kdor je v teh krajih potreboval kakega nasveta v gospodarskih ali drugačnih zadevah, se je v prvi vrsti obrnil nanj. Tomažič je vedel za pomoč, pa naj bi vprašanje zadevalo katerikoli stroko. Mož je mnogo in s pridom čital, pa tudi svoje izkušnje po svetu je vedel obračati v svoj prid in v prid svojim bližnjikom. V mlajših letih je bil zaposlen v Trstu, pozneje pa je bil več let v Ameriki. Prišedši domov je vzorno uredil svojo malo kmetijo. Vojna ga je poklicala pod orožje in najbrže je tam iztaknil kal svoji bolezn. Po vojni je v Pijavi gorici reorganiziral prostovoljno gasilno društvo in mu precej let tudi načeloval. Največje veselje in uživanje pa mu je nudila priroda; ljubil in poznal jo je do potankosti kakor malokdo. Zaradi tega svojstva ga je vsak najemnik pijavškega lovišča prevzel za lovskega čuvaja in bilo je povsod znano, da tako vestnega, zanesljivega in sposobnega lovca, kakor je bil Tomažič, ni bilo izlepa najti. Še v letošnji hudi zimi, ko je komaj še lazil, je pokladal hrano svoji ljubljeni divjadi, da jo ohrani zdravo. Tomažič zapušča žalujočo ženo, hčer in sina ter nas, svoje lovske tovariše, ki mu s temi vrsticami polagamo zeleno vejico na njegov prezgodnji grob. Pogreb dobrega pokojnika je bil v ponedeljek ob lepem številu prebivalstva. Naj počiva v miru! — Lovski tovariši.

PREKOPA PRI VRANSKEM. (Smrtna kosa.)

Dne 2. t. m. je nenadne smrti umrl Franc Krničnik st., posestnik v Stopniku, bivši večletni občinski odbornik občine Prekopa, skrbni gospodar in dober vzgojitelj svojih otrok. Bil je mož dela ter je marljivo skrbel za svojo družino. Bil je tudi blaga duša za sosede ter je rad vsakomur pomagal v zadregi in nesreči. Da je bil priljubljen občan, je pokazal njegov pogreb, ki so se ga udeležili v velikem številu občani ter delni občinski odbor z županom. Čast njegovemu spominu!

LJUBNO OB SAVINJI. Po dolgem času Vas, gospod urednik, zopet prosimo za malo prostora v Vaši toliko priljubljeni »Domovini«. Zimo smo imeli tudi pri nas zelo hudo; 25 do 30 stopinj pod

«Marko, ne bodite praznoverni!» Ivan jo je ubral po bližnjici proti pokopališču. Smuknil je skozi odprta vrata in počenil za cipreso, rastočo ob obzidju nedaleč od zvonika. Smo nekaj korakov je bilo od tam do očetovega groba, kjer je stala sključena postava, ogrnjena z belo rjuho. Njeno pritajeno ihtenje je naraščalo v bolestno ičanje. Prikazen se je sklonila nad grob in pričela potihoma govoriti.

«Tone, ali te še boli?» se je čulo med stokanjem in vzdihovanjem. «Jo, kaj sem storil! Nedorajno kri sem prelival... Odpusti mi — saj se pokorim — popraviljam — trpim — molim za tvojo dušo... Rad bi umrl — pa ga ni — da bi me udaril s kladivom... Vstani vsaj ti — tukaj je žebelj — zabij mi ga v možgane...»

Prikazen se je počasi vzravnila in šla globoko po sapo. Kriknila je kot obsedenec, zakaj močna žilava roka jo je zgrabila za vrat ter jo kakor s kleščami potegnila od groba.

«Pomagajte! Mrlič! vstajajo... Stopar se hoče maščevati...»

«Morilec!» Ivan ga je držal z obema rokama, tako da se ni mogel ganiti. Zaman je otepal z nogami in rokami, ko ga je vlekel s pokopališča.

«Pusti me, Tone! Saj grem sam — v vodo — na vrh — kamor hočeš — za pokoro...»

«Zdaj mi ne uideš. Dolgo si se skrival. Koliko gorja si nam povzročil!»

«Vse priznam in te prosim odpuščanja», je tulil, meneč, da ga drži duh umorjenca. «Ti

veš, da se kesam... Znano ti je, da se hočem spokoriti...»

«Prepozno!» Z vso močjo ga je stisnil za roke. Njegovi prsti so se kakor ostri okovi zajedli v morilecovo zapestje.

Skoro brez napora ga je privlekel na trato zunaj obzidja. «Marko!» je poklical grobarja. «Ujel sem pošast — tukaj je morilec mojega očeta...»

«Kdo?» se je plaho oglašil iz koč.

«Gornik. Prinesi luč, da mu posvetiva v obraz — zločinskemu sosеду.»

Grobar je prihitel s svetilko, roka se mu je tresla, ko jo je dvignil, srce mu je sunkoma utripalo. Čim pa je zagledal Gornika, ga je minila groza. Srdito je potegnil z njega rjuho ter jo je vrgel na ograjo.

Starec je divje zatulil, spoznal je Ivana in grobarja. Zavest, da je izdal zločin, mu je zasukala oči, lice se mu je napihnilo in počrnelo.

«Marko? Ivan?» je škrtal z zobmi. «Izpustita me — bežita! Gorje mu, kdor se me dotakne!»

«Molči!» mu je Ivan zapovedal. «Vidijo naj te sosede, ki so ugibali, kdo je bil morilec...»

«Pustita me, naj se končam... Ubijta — umorita me — kakor zaslužim... Vrzita me v prepad — preden pridejo sosede...»

«Tiho!» mu je Marko nameril s pestjo. «Ali veš, kaj si storil? Stoparja si umoril brez poviada in gole hudobije. Oh, kako težko sem zvonil! Vse to je pomenilo...»

«Kazen — vislice — smrt... Tukaj so — razbojnik — s kladivom... žebelj mi zabijajo v glavo...»

«Pojdimo!» ga je Ivan prekinil ter potegnil za seboj.

«Kam?» se mu je ustavil. Oči so se mu izbulile v groznem pričakovanju.

«Domov pred sosede. Tam se bomo pomnili...»

«Hu, koliko jih je!» se je zgrozil in vrgel na zemljo. Začel je besneti: mahal je z rokami in suval z nogami, s čelom je tolkel ob tla in grizel vse, kar mu je prišlo pod zobe.

«So že tukaj!» je rjul ko zverina. «Po življenju mi strežejo — pomagajte!»

Krik je prebudil sosede, ki so preplašeni vstajali in izpraševali, kaj se je zgodilo. Napol so se oblekli in hiteli iz vasi v smeri, odkoder je prihajalo tuljenje. Nekateri so se celo oborožili s koli, misleči, da se pretepajo ponočnjaki. Ženske so jokale, prosile ter jih zadrževale.

Domala pol vasi se je zbralo na prizorišču ob pobesnelem sosedu. Ivan in Marko sta razložila, kaj se je pripetilo. Ljudje so pljuvali na morilca in pomilovali nedolžno žrtev.

Gornik se je premetaval po tleh, iz ust in nosa se mu je cedila kri, ves je bil opraskan in umazan. Glasno je tulil in ponujal pokojnemu Stopariju kladivo, naj ga ubije. «Tone, maščuj se! Ali nimaš poguma?» se mu je zmedeno rogal. V blaznosti je povedal, kako je zalezal spečega na kozolcu ter mu zabil v glavo žebelj, ki je segel v možgane.

Prizadevali so se, da bi ga pomirili in spravili domov, a niso ga mogli ukrotiti. Morali so ga zvezati in naložiti na nosilnico, katero so v naglici napravili iz drog in ve-

ničilo je bilo nekaj čisto navadnega. Mraz nam je napravil ogromno škodo. Vsi lesni obrati, od katerih imamo glavni dohodek, so počivali v ledu preko šest tednov, krompir po kletah nam je deloma zmrznil, po vrhu pa smo imeli še bolezen škrlatinko, ki je zahtevala več mladih življenj. Da je bolezen ponehala, gre vsa hvala oblastvom, ki so postopala z vso odločnostjo. Zimo smo torej v glavnem prestali, čeprav je v noči od 3. na 4. t. m. padlo zopet za 10 cm snega. — Sedaj smo pričeli že splavariti in smo že precej lesa zvozili na Hrvaško. — Dal Bog toplega in solčnega vremena, da bi tudi naša solčna ura pri fari prišla do veljave, ker stolpna se kljub toplemu vremenu noče prebuditi iz zimskega spanja. Čas bi že bil, da bi se popravila in ne delala sramote tako lepi in veliki županiji. Kaj poretko tujci in turisti, katerih gre na stotine skozi naš trg? — Hvalevredna je navada v sosednjih župnijah, da se na veliko noč napravi v cerkvi darovanje za farne uboge. Hvale vredno pa ni, da se to darovanje vrši pri nas popoldne pri večernicah, katerih se udeležijo kvečjemu par starih žensk in moških ter nekaj otrok. Želeli bi torej, da se tudi pri nas vrši darovanje kakor drugod pri jutranjem in desetem opravilu, katerih se ta dan gotovo vsakdo udeleži. Saj so potrebni darovi naši domači reveži, ki so pri nas pustili svoja mlada leta in svoje moči. — Pozdravljamo naše rojake pri vojakih ter v Franciji in Ameriki. Tržan.

BLED. Toplo pomladno vreme je privedlo že prve ljubitelje blejske okolice na Bled. Ledena plošča na jezeru se je stopila in že križajo čolni po blesteči se gladini. — Z zadovoljstvom je sprejelo ljudstvo filmsko predstavo in predavanje higijenskega zavoda o čuvanju zdravja. — V nedeljo bo v dvorani Sokolskega doma domača zabava; vršil se bo koncert pod vodstvom gosp. Vrežca s plesno zabavo. Program bo, kakor poročajo, prav zanimiv.

STUDENEC PRI KRŠKEM. Tu se namerava graditi oziroma preložiti stara cesta od impolske graščine ob Savi čez Studenec do vasi Roviše. Predpriprave za to delo so skoro končane, ker se je že v minulem letu naredil tozadevni načrt. Ta načrt pa ima to slabo stran, da gre večinoma ob stari progji po par metrov stran višje ali nižje ter se bo prav malo porabilo stare

ceste. Ta nova preložena cesta bo v gospodarskem oziru koristila le dvem vasem. Proti temu načrtu se je borila ogromna večina studenških občanov, ki se je zavzemala za drug bolj pripraven in gospodarsko koristnejši načrt: da bi šla preložitev te ceste po Impolskem grabnu čez vas Zavratac na Roviše. Ako bi se po tem načrtu izvedla preložitev stare ceste, bi preložitev dosegla svoj cilj, ker bi šla ta proga po sredini studenške občine in bi služila desetim vasem v direktno korist. Že mnogo let si prebivalci teh vasi žele dobiti kako zvezo z ostalim svetom, kajti dosedaj so popolnoma odrezani in zapuščeni od sveta. Sedaj je najprikladnejša prilika, da se ta pozabljeni kraj gospodarsko dvigne. Naprošamo g. velikega župana in g. komisarja ljubljanske oblasti, da gresta pravični in koristni stvari na roke ter se po možnosti sama prepričata na licu mesta, kako važna je sedaj odločitev glede preložitve imenovane ceste.

SODRAŽICA. (Smrtna kosa.) Na velikonočno soboto je preminula v zgodnji mladosti gđ. Marija Veselova. Kdo bi slutil, da nas bo tako hitro zapustila, ko je bila še pred dnevi tako vesela in zadovoljna ter polna življenja. Bila je članica tukajšnjega Sokola ter pevskega odseka. Pogreb se je vršil ob veliki navzočnosti prebivalstva. Sokol je bil pri pogrebu številno zastopan po sestrah članicah ter članih Sokolih v kroju s praporom. V velikem številu so spremlili pokojnico na zadnji poti tudi člani Sokola v Ribnici. Združen pevski zbor z brati Ribničani je zapel tri lepe žalostinke, sestra načelnica M. Ivančeva pa se je poslovila od pokojnice ob grobu z lepimi, v srce segajočimi besedami, da se je zarosilo marsikatero oko, saj je odšla v vseмир ravno v trenutku, ko prinaša pomlad cvetje, pesmi in solnce, ko je priroda tako deviško lepa in mlada, kakor je bila ona. Bodi ji lahka domača gruda, prizadeti rodbini pa naše najgloblje sožalje!

RAČNA. V nedeljo 14. t. m. bo ponovitev igre »Stari in mladi«. Pričetek ob pol 4. — Dne 6. t. m. je padlo pri nas za 10 cm snega, tako da smo imeli res belo nedeljo.

LUČE V SAVINJSKI DOLINI. Tukajšnji občinski zastop je izvolil za častne občane gospode dr. Vouška in Ant. Pustoslemška, in sicer prvega v priznanje njegovih zaslug, ki si jih je pridobil

za občino kot dolgoletni okrajni glavar v Gornjem gradu, drugega pa za zasluge ki si jih je pridobil za domači kraj tekom svojega več kakor polstoletnega delovanja kot učitelj, organist, občinski odbornik, občinski tajnik in poštar. Občinski odbor bo izročil častni diplomi izvoljencema na posebno slovesen način v mesecu maju.

SLOVENSKA BISTRICA. (Smrtna kosa.) V Slovenski Bistrici je v nedeljo umrl splošno priljubljeni višji davčni upravitelj tamošnjega davčnega urada g. Gal Vinčič v 49. letu. Podlegel je pljučnici. — Blag mu spomin!

MALA NEDELJA. Narodno kulturno društvo bo proslavilo petletnico otvoritve Društvenega doma v nedeljo 21. t. m. točno ob pol 4. Na sporedu bodo pevske točke, slavnosten govor, godba ter vprizoritev nove krasne ljudske igre »Prisega ob polnoči«. Po igri prosta zabava s plesom. K obilni udeležbi vabljeni vsi od blizu in daleč!

PRECETINCI. Sneg je skopnel. Žita in trte je precej trpele. Ubogi kmet ima neprenehoma škodo. Da si olajša svojo gospodarsko nesrečo, je imela malonedeljska podružnica Kmetijske družbe poučna predavanja in jih bo še imela. Kmetje, pridno jih obiskujte! Zdaj na pomlad bomo tudi malo ceste spravili v red. To bi bilo priporočljivo zlasti za Kuršenci in nekatere druge vasi.

LEMERJE. Pri nas bi se kmalu zgodila velika nesreča. V neki gostilni so bili zbrani vaščani in med njimi tudi neki Z., zaradi katerega je nastal prepir. Vaščani so večinoma zapustili gostilno in odšli. Tudi Z. je šel domov, doma pa je vzel lovsko puško in se podal na vrt Vlaja Stefana, kjer je začel klicati Vlaja Ludovika. Ludovik se mu je približal, ker je mislil, da je Z. pijan in da ne zna domov. Ko je prišel k njemu, je Z. ustrelil, a Ludovik Vlaj je puško odbil od sebe, tako da ga strel ni zadel. Zadeva pride pred sodišče.

ŠAFARSKO SELO—RAZKIŽ. Tukajšnji župni upravitelj g. Cigut je zadnje čase močno udiral po »Domovini«, ki bi jo rad zatrl, kar se mu pa ne posreči. Nasprotno, »Domovina« je zdaj dobila zopet par novih naročnikov. G. Ciguta vprašam, iz kakega vzroka napada »Domovino« in njene čitatelje. Stranke ni in protiverska »Domovina« še ni nikdar bila. Kaj torej hočete? Nikar nas ne

jevoja. Doma so ga položili zvezanega na slamo, kjer se je vso noč nemirno premotal. Zahteval je nož, puško in drugo morilno orodje, da si bo končal življenje. Dali so mu kos lesa, katerega si je hotel siloma poriniti v prsa.

Ko so ga utrudile samomorilne misli, se mu je pričelo blesti kakor bolniku v poslednjem trenutku. »Ali ga vidite — tamle leži«, se je stisnil pod klop ter zarival v slamo. »Ves krvav — kriči — hrope ... Aha — zdaj je utihnil — umira ...»

Proti jutru je omagal in utihnil. Sosedje, ki so ga stražili, so polagoma odšli, ostal je še Ivan ob Minki, medleči v strašnem trpljenju. Morila jo je grozna zavest, da je hči morilca, čeprav je nedolžna. Nikomur se ni upala pogledati v obraz, povsod je videala zapisano sramoto in zaničevanje. Smilila se je ubožica Ivanu, ko jo je videl tretji zaradi očetove krivde.

»Minka, nikar ne jokaj!« jo je tolažil, ko so odšli sosedje.

»Ivan, ali me ne sovražiš?« je obupno zahteval.

»Čemu? Kdaj sem že vedel, kaj se bo zgodilo! Prav nič nisem razočaran.«

»Nikoli mi nisi omenil ...»

»Prepričan sem bil, da nisi kriva očetovega zločina. Cenim te kakor poprej, v mojih očeh nisi izgubila svoje veljave.«

»Oh, kako sem ti hvaležna! Kdo me bo podpiral in branil pred hudobnimi jeziki? Zanašam se na tvojo razsodnost.«

»Kar sem obljubil, bom tudi izpolnil. Zadel te je neizogibni udarec; rana je sicer

pekoča, a se bo sčasoma zacelila. Čim težji je boj, tem več je treba poguma.«

»Vse bi premagala, ako bi imela koga na svoji strani ...»

Mladenč ji je zatrdil svojo pomoč ter ji prijateljsko segel v roko. »Nič se ne boji!« jo je bodril pred odhodom. Vzlic vse srčnosti pa so mu zastajali koraki, ko je pomislil, koliko solz se bo zopet prelilo in žalovanje obnovilo.

Novica o nočnem dogodku se je širila v prvih jutranjih urah od ust do ust po vaščanih, ki so stali ob njenem rojstvu. Vse je obsojalo morilca in slavilo Ivana kot junaka, ker je zasačil zločinca na očetovem grobu v grozni polnočni uri.

»Pa da si je upal blizu«, so ga občudovali. »Kdo drug bi bil pobegnil.«

»Fant je moral slutiti«, so nekateri uganili. »Z grobarjem sta bila dogovorjena ...»

»Marko je plašljivec, sam bi ga ne bil nikoli razkrinkal«, so drugi ugovarjali.

»Pa je vendarle že dolgo namigaval ...« ga je nekdo zagovarjal. »Menja je bil prvi, ki je rekel, da Stopar ni storil navadne smrti.«

»Pravil je le, da se zvonovi niso ujemali, ko je zvonil mrliču. Take vraže pa izvirajo iz davnih časov.«

»Kdo bi bil mislil, da je morilec — najbližji sosed!« so strmeli vsi do zadnjega v okolici. »Škoda, ker je zblaznel, tako mu ne bodo mogli do živega.«

»Dovolj je kaznovan«, so menili vaščani. »In z njim vred vsa njegova hiša.«

»Minka je gotovo vedela«, so vaščanke stikale glave. »Pa ga ni hotela izdati.«

»Kakršen oče, takšna hči«, so pikali nudični jeziki. »Oba sta enaka ...»

»To pa ni res!« se je Ivan zavzel za deklet vselej, kadar je slišal podlo namigavanje. Vsakega je odločno zavrnil ter mu dokazal njeno nedolžnost.

Orožniki so hoteli zaslišati zločinca, a niso mogli dobiti od njega nametne besede. Neprestano je sanjari o kladi, o žeblih ter o razbojnikih, ki mu strežejo po življenju. Zdravnik je ugotovil težko omračenje uma in odredil, da so ga sprejeli v norišnico.

Ko so ga položili na voz, se je zasmilil vsem, ki so obsojali njegovo dejanje. Minka mu je ob slovesu stisnila desnico. »Oče, kaj ste naredili!« ga je objela in poljubila.

»Kdo pa si?« jo je biazno pogledal.

»Jaz, vaša Minka«, je močila s solzami njegovo roko. »Moj Bog, ali me ne poznate?«

»Jaz nimam Minke«, jo je posmehljivo zavrnil. »Samo Stoparica je moja in njena kmetija — gospodar sem vsega Podgorja — drugi so berači ...»

Podgorci so se spogledali. Brezumne besede so jim jasno odkrile nagib, ki je privedel soseda do strašnega dejanja. V svoji lakomnosti in pohlepnosti po bogastvu in veljavi si je izbral najgrše sredstvo, ki mu ga je ponudil satan — izvor nesreče in hudobije. Nesrečnik se je ogibal poštene družbe, odkar se je ukvarjal s peklenškimi načrti. Ko je spoznal, da niso izvedljivi, se je pričel kesati; vest mu je omajala voljo, razum mu je odpovedal.

(Dalje prih.)

siliti, da napravimo potrebne korake za pravično in pošteno «Domovino». Vsem čitateljem «Domovine» v Medjimurju velim le toliko: Vsak naj plača naročnino in če je mogoče, naj dobi vsaj še enega novega naročnika, saj «Domovina» je za nas najboljši časopis. — Opazovalec.

GOSPODARSTVO

Kmetijski pouk

KAKO DVIGNEMO DOHODKE MLEKARSTVA.

Mnogo je krajev, ki nimajo od mlekarstva nobenih pravih dohodkov, dasi bi bili naravni pogoji za to ugodni. Imamo pa tudi kraje, kjer manjka pogojev za uspešnejši razvoj te stroke. Po Suhi krajini in po vinskih krajih, kjer manjka ljudem krme in vode, ni mesta za ojačenje in napredek mlekarstva. Zato je važno, da se pripravi kraji za mlekarstvo pred vsem ugotove. Molzna goved potrebuje dobre reje in redno zadosti in dobre pijače, da nam da zadosti molze. Treba je pa tudi drugih pogojev. Na kmetijah mora biti prilika za številno zadostno rejo molznih krav, ugodne zveze za prevažanje mleka itd. Po drugi strani je važno, da gre mleko v denar, če ne kot tako pa v obliki trpežnejših izdelkov, kot maslo in sir. Danes ni sirarstvo navezano na planinske kraje, ampak se lahko izvaja tudi po dolinskih in drugih krajih z najboljšim uspehom. Dejansko se to po drugih krajih tudi godi.

Da pridemo pri nas do boljšega vnovčevanja mleka in po tej poti tudi do boljših živinoreje, je treba, da naše mlekarstvo organiziramo. Po eni strani je treba, da organiziramo pridobivanje mleka in mlečnih izdelkov, po drugi strani pa da organiziramo konsum ali porabo mleka in mlečnih izdelkov. Za oboje je treba dobro podprtih načrtov, mnogo dela in dobrega vodstva. Vse to delo, ki ga izvajajo po deželi mlekarke in sirarske zadruge, mora biti osredotočeno in pod enotnim vodstvom.

Kjer ne gre mleko zlahka v denar, si je pomagati z industrializacijo mlekarstva, to je z izdelovanjem masla in sira, kakor se to že tu in

tam godi, le da je v izdelavi še marsikaj pomanjkljivega. Zlasti pa je veliko pomanjkljivega tudi v trgovini s temi izdelki, to pa zaradi tega, ker delajo zadruge preveč na svojo pest in po svoji volji, namesto da bi se organizirale in podredile boljšemu vodstvu.

Da pridemo do široko razpredene organizacije v posameznih krajih, je treba mnogo dela, mnogo spodbude in prigovarjanja od poklicanih činiteljev, pa tudi med kmetovalci samimi.

Danes se snujejo po drugih krajih tudi zadruge, ki obsegajo cele sodne okraje in še več, in ki imajo tudi do dvajset postaj za smetano, t. j. za nabiranje mleka in posnemanje, dočim dobivajo živinorejci posneto mleko nazaj. Tako daleč gre organizacija posameznih zadrug. Pri nas se pa omejujejo le na ozko ozemlje in hodi vsaka več ali manj svoja pota. Potrebno je tudi pri nas, da pridemo do bolj enotne organizacije in do osrednjega vodstva, da bo vsa trgovina z mlekom in mlečnimi izdelki bolj uspešna in bolj dobičkanosna. Danes vidimo prav očitno v Bohinju, kako težka je kupčija, če deluje in kupčuje vsaka zadruga na svojo pest in če si delajo zadruge tako rekoč med seboj konkurenco. Tukaj manjka enotnih izdelkov in boljšega vodstva vse trgovine.

S krepko organizacijo bomo lahko veliko dosegli. Pa tudi vsak živinorejec sam mora gledati, da dvigne dohodek svojega mlekarstva, deloma s tem, da redi res dobre molznice, ki mu hvaležno vračajo porabljeno krmo, deloma pa z dobrim, smotrenim krmljenjem. Obojega je treba, da pridemo prej do cilja!

LETOŠNJA ZIMA IN POZEBA.

Letos smo imeli izredno ostro zimo, ki je napravila našim kmetovalcem mnogo škode. Bali smo se pa še hujših posledic, kakor so v resnici. Zima je sicer minula, o vsem obsegu zimskih poškodb pa še nismo prav na čistem. To bo pokazala še le bližnja prihodnost.

To je pa gotovo, da so primeroma še najmanj trpele travnišče in deteljišča, kar naj nas vnovič vzpodbuja, da se lotimo v večjem obsegu pridelovanja krme. To si moramo vzeti toliko bolj k srcu, ker nam je prav letošnja zima pokazala, kako težke posledice ima pomanjkanje krme.

Naša žita so vobče tudi dobro prezimila. Še najbolj je poznati poškodbe pri ječmenu; pri pšenici in rži pa le mestoma, ob razorih in po vlažnih mestih. Sem in tja je nastopila tudi snežna plesen, proti kateri imamo uspešno sredstvo v «uspulunu», ki se priporoča že mnogo let. Veliko škodo je utrpelo poljedelstvo s tem, da je marsikateremu kmetovalcu zmrznil semenski krompir, katerega je treba sedaj drugod iskati. Prav tako je po raznih, zlasti bolj južnih krajih trpela vsled hudega mraza kaljivost koruze, tako da se je treba sedaj s kalilnimi poskusi prepirati, v koliko je domača koruza kaljiva in porabna za seme. Če ne kali dobro, si je pomagati z gosteji setvijo, še bolj pa z nabavo boljšega semena.

Najbolj so trpeli vinogradi, ki so močno pozebli, zlasti po nizkih in manj ugodnih legah. Pri mnogih trtah je celo stari les od mraza popokal. V ostalem so poganki, ki so moleli ven iz snega, manj pozebli kakor oni, ki jih je pokrivala snežena odeja. Najbolj so trpela očesa na južni strani. Tudi se splošno opazuje, da so najbolj trpela domače, sicer utrjene in najbolj rodovitne vrste kakor kraljevina, žametasta črnina, plevec itd. Kako daleč je segla vsa pozeba, se bo v kratkem pokazalo.

Tudi sadno drevje je trpelo, vendar ne tako, kakor se je pričakovalo. Na videz mrtva očesa so se začela zopet oživljati in prebujati. Vprašanje je le, če se bodo tudi res opomogla. Še največ škode je pri češnjah, marelicah, breskvah in češpljah. Hruške so začele lepo odganjati. Mnogo so trpele drevesnice, deloma po pozebi, še bolj pa po zajcih, ki so letos z lahkoto preskočili razne ograje. Pa tudi voluharji in miši s povzročali mnogo škode in vzele marsikomu veselje za nove nasade. Novi lovski zakon bo moral bolj skrbeti za varstvo našega sadjarstva kakor pa za interese lovcev, katerim gre za zabavo in slastne pečenke.

Licenciranje plemenskih bikov za okraj Kranj

se bo vršilo letos po naslednjem redu:

V soboto 20. t. m.: ob 7. uri: Praše, pri Vrhuncu, za občino Mavčiče; ob 9. uri: Sv. Valburga,

Jos. Kostanjevec:

Iz nekdanjih dni

(Daije)

«Lahko noč, oče!»

Ko se je poslovi! Ivan, je prispel Rerič z Lipetom in takoj ga je peljala Ivanova mati k očetu, ki je izrecno zahteval, da ga pusti do njega, kakor hitro pride.

«Hvala ti, da si prišel, sosed! Težko sem te sicer nadlegoval sredi noči in zlasti to noč, ko je vsak najrajši doma v krogu svoje družine. Toda, oprost, nujnost je tako zahtevala. Ne verujem nobenemu, ako me tolaži, da bo bolje. Sam čutim, da se bliža konec, naj govorijo drugi kakor hočejo. Razmere moje in tvoje družine so takšne, da ne smemo odlazati. Mislil sem torej takole: Ako jaz umrem v najkrajšem času, to se pravi pred poroko svojega sina s tvojo hčerjo in pred poroko tvojega sina z Muhičevno, tedaj bi bilo vse narobe in bi se tako zavleklo, da bi ne bilo nikjer prave koristi. Zato sem sklenil, da ti predlagam, naj se izvrše poroke nemudoma. Izvrše naj se še začetkom januarja, da ne bo prepozno. Preskrbiva midva cerkveno dovoljenje in vse drugo, kar je potrebno, pride naj notar, da napravimo vse pismeno in zakonno odgovarjajoče.»

«Tako sem mislil tudi jaz, sosed. Hotel sem prav o tem s teboj govoriti, vzel si mi besedo iz ust. Prepusti meni, da spravim zadevo v red, v kratkem se bo vse izvršilo.»

Razgovarjala sta se dalje in preden je vabilo v cerkev na svetli dan zjutraj, je bilo

že vse dogovorjeno.

Ko se je zjutraj zglasil Ivan pri očetu, mu je ta dejal:

«Spojili sta se za vse čase hiši Mavričeva in Repičeva. Vse sva s sosedom dogovorila. Ti zagospodariš tukaj in poleg tebe tvoja družica Tilka. Pri Repiču zagospodari Andrej in poleg njega družica Milka iz Sežane. Takoj po praznikih uredimo vse potrebno. Dai Bog obilo sreče in blagoslova! To naj bo prvo voščilo za praznike vsem skupaj.»

Ivanu so stopile solze v oči.

«Ne mislimo še na to, oče! Ozdraveli boste in še gospodarili sami. Jaz in drugi vam bomo samo pomagali in vse pojde prav, kakor doslej...»

Lep je bil tisti Sveti dan, zadnji v Mavričevem življenju. Neka sveta tišina je vladala ves čas po vseh prostorih, vrata so se odpirala in zapirala natihlo, po hodnikih in sobah ni bilo čuti težke stopinje, še celo živina v hlevih se ni oglašala.

Popoldne je prišel zopet zdravnik.

«Ne bo me več treba tukaj tako hitro», je dejal pri slovesu. «Vse gre bolje, nego sem mislil. Kakor sem rekel včeraj, tako pravim tudi danes: mir in nič drugega!»

Popoldne je Mavrič nekoliko zaspal. Vsi so se natihoma odpravili iz sobe, da ne bi ga budili. Bili so zbrani tamkaj razen domačih tudi vsi Repičevi in ni izostal niti učitelj Batič poleg nekaterih oddaljenejših sosedov, ki so Mavriča čislali in prihiteli k njemu, ko se je raznesla žalostna vest. Pa tudi Muhič je prišel s hčerjo iz Sežane. Ko nista našla ob svo-

jem prihodu pri Repiču nobenega doma, sta se odpravila k Mavriču. Že dolgo ni videla Mavričeva hiša toliko gostov. Vsi so čudovito oživeli, ko so videli, da gre Mavriču na bolje.

VI.

«Jutri greva v trg, Lipe», je dejal rekega večera Ivan hlapcu. «Tudi Prelec pojde z nama.»

«Na semenj?» je vprašal ta.

«Uganil si, na semenj. Dobro nakrmi in osnaži oba vola, da ju odženeš n avse zgodaj od tod. Prodala ju bova. Namesto njih kupim konja, ki ga bolj potrebujem. Pripeljem se za teboj kmalu in se dobiva na živinskem sejmišču. Ako prodata s Prelcem, še preden pridem jaz, je tudi prav. Ceno veš, izpod nje niti vinarja!»

Lipe je prikimal in odšel zamišljen k živini. Majal je z glavo, ni mogel razumeti, čemu gospodar prodaja živino, ki jo bo v kratkem nujno rabil in pa ko ima vsega dovolj. Pa tako lepo žival oddajati od hiše! Pristopil je k voloma in ju začel takoj čistiti z vso spretnostjo, ki jo je pridobil tekom dolgih let svojega hlapčevanja.

«Torej od hiše pojdefa, volička?» jima je govoril in ju gladil. «Kaj sta naredila, da vaju gospodar več ne mara? Ej, nekaj ni prav pri nas! Lipe ni tako neumen, marsikaj se je in se bo še spremenilo pri hiši, to vidi. Mnogo je drugače, odkar je prišel mladi domov. Pa saj sem mu sam nekaj svetoval, vidi se, da upošteva. Dober človek je, za nekatere reči tudi pameten, pa —»

pred Joškovo gostilno, za občini Smlednik, Voglje; ob 11. uri: Cerklje, na živinskem trgu, za občino Cerklje; ob 13. uri: Luže, na Barletovem dvorišču, za občini Šenčur, Velesovo; ob 16. uri: Preddvor, pred Peternelevo, sedaj Križnarjevo hišo, za občino Preddvor.

V ponedeljek 22. t. m.: ob 8. uri: Kranj, na živinskem trgu, za občine Hrastje, Kranj, Strazišče, Sv. Jošt, Predoslje, Naklo.

V torek 23. t. m.: ob 9½ uri: Tržič, v Pristavi pri Primožiču, za občine Kovor, Sv. Ana, Sv. Katarina, Križe, Tržič.

V soboto 4. maja: ob 10. uri: Zgornje Jezerko, pri Kazini, za občino Jezersko.

Licencirali se bodo samo biki pingavske pasme. Edino na Jezerskem se bo upoštevalo tudi tam udomačeno marijadvorsk plemo.

Vsi biki, katere hočejo uporabljati njihovi posestniki za oplemenjevanje pri tuji živini, se morajo prignati k licenciralni komisiji. Tisti, ki bi spuščal svojega bika brez dopustnega lista, bo kaznovan po točki 11. zakona o povzdigi reje goveje živine iz leta 1890. za vsak posamezen primer z občutno globo.

Pregledovanje mladih bikov se bo letos vršilo, in sicer pridejo v poštev biki v starosti od 5 do 18 mesecev. Pri licenciranju se bodo obdarovali dobri plemenski biki z nagradami. Posebno se bodo obdarovali starejši, za plemenje dobro ohranjeni biki, ki so že bili prejšnje leto licencirani. Razdeljevale se bodo po naslednji skali nagrade: 23 točk 100 Din, 24 točk 150 Din, 25 točk 200 Din, 26 točk 300 Din, 27 točk 400 Din, 28 točk 500 Din, 29 točk 600 Din.

Vsi biki naj se priženejo k licenciranju in obdarovanju točno ob določeni uri na določen kraj, ker ima komisija opravke na več krajih in ne more čakati na zamudnike.

Tedenski tržni pregled

ZITO. V splošnem slab promet na domačih in tujih tržiščih. Na ljubljanski blagovni borzi so 9. t. m. ponujali (za kg; postavljeno na slovensko postajo): pšenično, baško, po 297-50 do 300 Din; turšičico, baško, po 322-50 do 325 Din; moko 00 po 420 do 425 Din.

ŽIVINA. Na zadnji ljubljanski živinski sejem je bilo prignanih 218 konj, 75 volov, 47 krav,

11 telet in 328 prašičkov za rejo; prodanih pa je bilo 85 konj, 40 volov, 24 krav, 7 telet in 260 prašičkov za rejo. Sejem je bil zelo živahen. Razvijala se je predvsem kupčija s prašički in konji. Nekaj konj je bilo kupljenih za Italijo. Cene so ostale dalje čvrste ter so znašale za kilogram žive teže: voli I. vrste 10-50 Din, II. vrste 9-50 Din, III. vrste 8-50 Din; krave, debele, 5 do 6-50 Din, krave klobasarike 3 do 4-50 Din; teleta 12 do 13 Din. Na Dunaju se je živina podražila.

JAJCA. Cene jajcem so malo stalnejše in plačujejo nakupovalci po deželi 0-75 do 1 Din za kos. Na zunanjih tržiščih je zelo mnogo jajc iz Rusije.

HME LJ. V Nürnbergu in Žalcu se trguje blago po slabih cenah.

Sejmi

12. aprila: Št. Jernej (blago in živina).

13. aprila: Loka pri Žusmu.

15. aprila: Skocijan, Skaručna, Borovnica, Osilnica, Št. Janž pri Dravogradu.

16. aprila: Križevci v Prekmurju.

17. aprila: Grahovo, Kapela pri Brežicah.

20. aprila: Sv. Tilen.

Cene tujemu denarju

Na zagrebški borzi se je dobilo v valuta h:

1 dolar za 56-25 do 56-45 Din;

v devizah:

1 avstrijski šiling za 7-98 do 8-01 Din;

1 nemška marka za 13-48 do 13-51 Din;

1 madžarski peng za 9-90 do 9-93 Din;

1 italijanska lira za 2-96 do 2-98 Din;

1 dolar za 56-71 do 56-91 Din;

1 francoski frank za 2-21 do 2-23 Din;

1 češkoslovaška krona za okrog 1-68 Din.

Kratke vesti

= Ustanovitev gospodarskega sveta pri Mali Nedelji. Malonedeljšani se vedno bolj zavedajo, da je le v modernem gospodarstvu zasiguran dovoljen uspeh. Ljudstvo je začelo uvidevati, da je treba ne le vsestranske izobrazbe in požrtvovalnosti, ampak predvsem skupnega in vzajem-

nega delovanja. Zato so tukajšnje gospodarske organizacije, podružnica Kmetijske družbe, podružnica Sadjarskega in vrtnarskega društva, hranilnica in posojilnica, osnovele Malonedeljski gospodarski svet. Tako so pritegnjeni skoro vsi posestniki Male Nedelje v eno linijo gospodarske skupnosti in gospodarskih ciljev, kar bo brezdvomno služilo v blagostanje tega od železniškega omrežja nesrečno ločenega in nekako zapostavljenega, a vendar idilično lepega kraja z živahnim, dobrim in gostoljubnim ljudstvom. — V nedeljo 14. t. m. bo podružnica Kmetijske družbe skupno s podružnico Sadjarskega in vrtnarskega društva v spodbudo živahnijšega gospodarskega gibanja priredila srečolov s približno 400 dobitki. To so osobito predmeti, ki se rabijo v gospodarstvu, kakor Sakov plug, reporeznica, umetna gnojila, žveplalniki za gorice in sode, moka, gospodarske knjige, perilo, brana, samokolnice in drugo gospodarsko orodje.

= Obrtna, industrijska in kmetijska razstava v Ljutomeru. Od 11. do 18. avgusta t. l. bo v Ljutomeru razstava obrtnih in industrijskih izdelkov ter kmetijskih pridelkov. Udeležba razstavljalcev je, kar se tiče obrta in indus r je, neomejena, na kar opozarjamo interese iz vse Slovenije, posebno iz ljutomerskega sreza Prekmurja, sosednjih okrajev ter sosednjih hrvaških pokrajin. Na programu so nadalje: razstava vina iz ljutomerskega in gornjeradgonskega območja, razstava goveje živine iz ljutomerskega sreza, sadjarska, vrtnarska in čebelarstva razstava, razstava poljskih pridelkov, semena in poljskih strojev, razstava konj znamenite mušopljiske pasme, združena z dirko, ter lovska razstava. Razne strokovne organizacije so obljubile svoje sodelovanje. Za obrtno in industrijsko razstavo sprejema prijave že sedaj razstavni odbor, za ostale panoge pa bodo izšli posebni pozivi.

= Glavna skupščina Hmeljarskega društva v Žalcu preložena. Zaradi nepričakovanih ovir je bila preložena glavna skupščina Hmeljarskega društva, ki je bila napovedana za 7. t. m. Čuje se, da se z gotove strani vrši propaganda za prenos društvenega sedeža v Celje. Ker prenos v Celje ni v korist hmeljarjev, ni prav razumljivo, kaj tiči v ozadju te propagande. Hmeljarji, vpišite se takoj v domače podružnice, da se boste lahko udeležili glavne skupščine in tam pazili,

Misli so se mu zmedle, a roke so toliko bolj hitele in dovršile, kar bi imelo biti dovršeno šele jutri zjutraj pred odhodom. Živali sta se svetili in veselo prhali. Drugi dan še pred solničnim vzhodom sta za vselej zapustili Mavričev hlev.

Z Lipetom je odšel tudi Prelec, da bi kaj pomagal, ako bo treba. Pa tudi nekaj je moral nakupiti zase in ženo, da ne bo za vsako malenkost nadlegoval Mavričevih. Lahko bi se bil peljal pozneje z Ivanom, pa je odklonil, češ, da je ob takšnem vremenu lepše hoditi in tudi noge ne otrpnejo kakor na vozu.

Krasno zimsko jutro je bilo. Nad Nanosom je nebo rdelo, bližal se je solnčni vzhod, nikjer ni bilo najmanjšega oblaka. Toda bilo je mrzlo, da je rezalo v obraz in ušesa. Poi se je le počasi odlegala, živali ni hodila enakomerno. Bila je sploščata, zaganjaia se je včasih s poti na travnike in senožeti, pomulila nekoliko rjave trave in zdirjala. Lipe in Prelec sta imela dovolj opravil, da sta jo držala na vajetih.

S poti so prišli na cesto, ki se vije od Slapa proti trgu. Tu je bilo že lažje in je šlo hitreje. Oddaleč se je že videl visoki zvonik trške crkve, izpod Nanosa se je svetila cerkva svetega Miklavža. Prišli so na most, ki vodi čez Močilnik. Voda je bila majhna, do polovice zamrzla.

«Tu si pogledite malo natančneje ta mostič», je opozoril Lipe Preleca, ko sta bila na njem. «Da ne pojdete mimo kar tako kakor jih gre ne vem koliko na dan. Sai ni nič posebnega, pa je vendar nekaj.»

Lipe se je držal modro, kakor bi bil vprav napravil profesorske izpite iz zgodovine in podobnih vednosti. Naslonil se je na most in kazal s prstom na neki napis na nasprotni strani.

«Čitajte!» je velel Prelecu, «pa na glas, da se ne zmotite.»

Prelec se je ozrl na pokazano mesto in čital:

Imeniten mojster Anton Trost
je sturu ta trden most
s pomočjo grofa Tadeja Lanthierja
žiher vsak čez ta most dirja.

«Imenitno», je dejal Prelec. «Kolikokrat sem že hodil tod čez, pa še nikdar nisem tega napisal opazil.»

«Je že tako», je menil Lipe. «Kar nam je pred nosom, ne vidimo nikdar, rajši bulimo v daljave in iščemo, česar nikoli ne najdemo.»

«Ti si rojen modričan, Lipe. Kdo bi si mislil, da imamo pri Mavriču tako velikega moža!»

Med tem je živina stikala ob straneh za hrano. Spravila sta jo zopet na cesto in nadaljevala svojo pot. Od vseh strani so prihajali ljudje in živina, cesta je bila vsa živa in glasna. Že na vse zgodaj se je trg napolnil množica se je prerivala med prodajalnimi šotori, ki so jih bili postavili iz večine že prejšnji večer. Povsod se je kupovalo in barantalo med glasnim vikom in krikom.

Prelec in Lipe sta imela danes srečo. Prodala sta vola po zelo ugodni ceni že takoj zjutraj, še preden je prispel Ivan. Prelec je spravil denar, da ga odaja Ivanu takoj, ko

pride. Stopila sta potem v bližnjo gostilno na zajutrek in krenila nato zopet na seimišče, da počakata Ivana.

Med tem je množica še narastla da je bilo težko priti do posameznih šotorov. Prelec se je prerival od enega do drugega in v kratkem nakupil, kar je potreboval. Spravil je pri hlapcu v gostilni, kjer se je imel ustaviti Ivan. Nato sta se z Lipetom zopet pomešala med množico in opazovali kako se sklepajo kupčije.

Ivan je prišel v trg kasneje kakor je nameraval.

Na seimišču je trčil skupaj z Lipetom in Prelecem.

«Vse je že opravljeno», je poročal Lipe. «Šlo je gladko in po vaši želji, denar je že v žepu in ga bo takoj izročil Prelec, ako stopimo malce v kako bližnjo vežo.»

Komaj je Lipe to izgovoril, je nastal na trgu še silnejši hršč. Začuli so se glasovi: «Držite ga, lopova, okradel me je!»

Pristopili so orožniki in izpraševali.

«Kdo je bil? Na katero stran je krenil? Kakšen je bil, kako je bil oblečen?»

Med tem je imel tat dovolj časa, da je izginil na varno.

Ivan je krenil s Prelecem čez trg v prvo vežo. Prelec je segel v žep pod telovnik, kamor je bil spravil listino z denarjem. Toda tamkaj ni bilo ničesar, zastoni je tipala roka. Okamenel in prebledel je.

«Izgubil sem, ali pa sem okraden tudi jaz», je zahropel in se začel tresti po vsem životu.

(Dalje prih.)

da se ne bodo sprejeli sklepi, ki bi bili škodljivi hmeljarstvu.

= Ljutomerski vinski sejem preložen. Za dan 10. aprila t. l. določeni vinski sejem in razstava vina v Ljutomeru sta se morala iz tehničnih razlogov preložiti na 29. t. m. Kakor prejšnja leta bo tudi ta prireditev dokazala, da se pristni ljutomerčan dobi samo v Ljutomeru. Kljub lanskemu deževju v rani jeseni so vina prav prijetnega harmoničnega okusa. To je pripisovati predvsem pozni trgatvi, ki je v ljutomerskem okraju postala že običajna. Ker so vinske zaloge zadnjega letnika posebno obilne, bo tudi izbira vina prav lahka. Gostilničarjem, vinskim trgovcem in drugim ljubiteljem dobrega vina se bo nudila ta dan najlepša prilika za nakup prvovrstnega blaga po zmerno nizkih cenah.

DOMAČE NOVOSTI

*** Kralj bo prispel v Zagreb v začetku maja.** Iz Zagreba poročajo, da so priprave za bivanje kralja v Zagrebu v polnem teku. Kralj bo skoro gotovo stanoval v nadškofijskem dvorcu v Brezovicah. Prišel bo kralj v Zagreb v začetku maja ter ostal v hrvatski prestolnici do začetka junija, ko se bo podal na svoje letovišče na Bledu.

*** Filmska centrala ZKD v Ljubljani.** Opozarjamo društva, da ima Zveza kulturnih društev na razpolago dva izredno zanimiva in poučna kulturna filma »Sumatra« in »Lov na divje zveri v džunglah Afrike«. Oba imenovana filma izposojuje ZKD v članjenim društvom, ki vodijo lasten kinematograf, obenem pa prirede s takimi filmi predstave s svojimi lastnimi aparati pri društvih, ki to žele. Ker je povpraševanje za posojilo filmov pri ZKD zelo živo, naj društva čimprej zaprosijo za filme in jih hitro predvajajo, ker jih mora centrala koncem tega meseca že zopet vrniti v Zagreb. Prošnje po 1. maju bi bile tedaj že brezuspešne. V interesu vseh društev, ki hočejo tako mladini na deželi kakor tudi odraslim pokazati kaj poučnega in zanimivega, je, da čimprej zaprosijo za filme.

*** Veliko število nemških avtomobilistov bo prispelo v Jugoslavijo.** Za sprejem nemških avtomobilistov, ki bodo prispeli na daljšo turnejo 14. t. m. v Jugoslavijo, se vršijo v Zagrebu velike priprave. Izlela, ki ga aranžira Splošni nemški avtomobilski klub, se bo udeležilo po dosedanjih prijavah 153 avtomobilov s 400 izletniki. Mogoča nemška avtomobilska kolona bo prispela v nedeljo 14. t. m. v Maribor, kjer bo slovesno sprejeta od zastopnikov Avtomobilskega kluba. Prvi večji odmor v Jugoslaviji bo v Zagrebu, kjer bodo izletniki tudi prenočili. V Zagrebu se je sestavil poseben sprejemni odbor in Avtomobilski klub bo priredil nemškim gostom slavnostno večerjo, na katero je povabljena tudi vlada.

*** Lepa svečanost na našem konzulatu v Düsseldorfu.** Naši rudarji v porensko-vestfalski provinci, želeči dati duška priznanju Jelovanja našega generalnega konzula Markovića za vestfalsko rudarsko kolonijo, so določili gg. Bolha Pavla, Hriberška in Mažgona, da v njihovem imenu na svečan način izroče generalnemu konzulu g. Markoviću mal dar kot znak hvaležnosti rudarske kolonije. V svojem govoru je Bolha pozdravil g. Markovića in poudarjal njegove zasluge za našo rudarsko kolonijo v Porurju. Globoko ginen se je g. generalni konzul toplo zahvalil za izkazano mu pozornost. G. Marković je priredil članom deputacije zakusko, katere se je udeležilo tudi uradništvo konzulata.

*** Velika produkcija premoga v Trbovljah.** V mesecu marcu se je nakopalo samo v trboveljskih revirjih 92.630 ton premoga.

*** Dvakrat smo imeli sneg v aprilu in k snegu je pritisnil še hud mraz.** Sneg in mraz so imele zadnje dni skoro vse države v Evropi. Sedaj je zopet nastopilo toplo vreme in bo menda vendarle enkrat konec letošnje zime.

*** «V noči in ledu.»** Spisal Fridtjof Nansen. Priredil Fran Albrecht. V Ljubljani 1929. Založila Tiskovna zadruga v Ljubljani. 108 strani s sli-

kami. Cena broširani knjigi 38 Din, vezani 46 Din, poština 2 Din. — Poskus Fridtjofa Nansena, priti v letih 1893. do 1896. na severni tečaj, je eden najzanimivejših in najsvojevrstnejših. Njegova ladja Fram je zaplula v Severno ledeno morje in tam primrznila. Nansen pa se je v spremstvu poročnika Johansena in nekaj psov peš odpravil po ledu na nevarno pot na severni tečaj. To potovanje, ki je trajalo skoro dve leti, je pogumni raziskovalec opisal v svojem znamenitem delu na posebno pretresljiv način. V njem sta z neposredno nazornostjo očrtani dve smeli, močni, požrtvovalni osebnosti v borbi z najhujšimi naravnimi elementi, v nečloveški borbi na življenje in smrt. Zato je prav, da je knjiga, ki je tudi sicer polna prekrasnih opisov prirode in mrtve ledene pokrajine, izšla vsaj v skrajni, smiselno prirejeni izdaji tudi v slovenskem jeziku. Nedvomno bo posebno mladini pa tudi odraslim dobro došlo štivo. Okrašena je z lepimi slikami v bakrotisku in pridejan ji je zemljevid prepotovane zemlje.

*** Promet knjižnice Delavske zbornice v Mariboru.** Knjižnica prosvetnega odseka Delavske zbornice v Mariboru je izdala od 1. januarja do 1. aprila 2404 obiskovalcem 4307 knjig, in sicer 3973 leposlovnih in 334 znanstvenih; med temi 1486 slovenskih, 243 hrvatskih in 2678 nemških. Vpisalo se je 152 novih članov in ima sedaj knjižnica 525 članov. Član knjižnice postane lahko vsak, ki se dovolj legitimira. Knjižnica je odprta vsak dan od 17. do 21.

*** Ljubljanska železniška direkcija ne bo ukinjena.** Razni časopisi so poročali, da bo ljubljanska železniška direkcija ukinjena. Prometno ministrstvo pa zanika te vesti, da so brez vsake podlage.

*** Pogodbena pošta v Stopičah se bo otvorila s 1. majem.** Pogodbeni poštar je postal Štangelj France, posestnik istotam.

*** Ustoličenje prvega pravoslavnega škofa za Dalmacijo in Istro v Šibeniku.** V nedeljo dopoldne se je vršilo v Šibeniku slovesno ustoličenje prvega pravoslavnega škofa za Dalmacijo in Istro dr. Hajdina Maksimilijana. Svečani verski obred je opravil v pravoslavni župni cerkvi ob navzočnosti zastopnikov cerkvenih, vojaških in civilnih oblastev, katoliškega škofa dr. Mileta ter angleškega škofa iz Guilforda dr. Greiga Johna temšvarski in bečkereški škof dr. Letić kot zastopnik sv. sinoda. Slovesnosti so prisostvovali tudi številni drugi duhovniki iz severne Dalmacije in veliko število prebivalstva iz mesta in okolice.

*** Iz Bele Ljubljane v Ameriki.** Nedavno smo poročali, da so slovenski rojaki ohidskega mesta Euclid sklenili krstiti svojo naselbino z imenom Bela Ljubljana. Ta naselbina je že sedaj in bo v bodoče gotovo še bolj središče slovenskih rojakov v kulturnem in gospodarskem pogledu. Nekdaj so bili Slovenci združeni v Clevelandu, potem pa so se razkropili na vse štiri strani daleč iz mesta. Mnogo jih je odšlo v Nottingham, v Euclid in v Noble. V veliki naselbini, ki bo dobila sedaj ime Bela Ljubljana, je tudi nekaj Hrvatov. Tako je tu zbrana prava jugoslovenska družba. Slovesno prekrstitev naselbine in vse z njo zvezane prireditve pripravlja odbor, v katerega je odposlalo vsako društvo po 12 svojih zastopnikov. Naziv tega odbora je Ljubljanski meščani. Tudi ulice v slovenski naselbini bodo dobile imena, ki so tesno združena z življenjem stare slovenske domovine. Proglas odbora Ljubljanski meščani poziva vse rojake k vzajemnemu delu ter končava svoj proglas z besedami: »Pokažimo, da slovenski narod ne pozna smrti, da hoče in mora živeti v novi slovenski Ljubljani. Pokažimo, da smo složni, da živimo, dokler bo znala Slovenka pripraviti svoj lastni kruh!«

*** Naši izseljenci.** Po statističnih podatkih izseljenskega komisariata v Zagrebu se je iz naših krajev izselilo v januarju 1034 oseb v prekoceanske kraje. Letos se je izselilo 160 oseb manj ka-

kor lani v januarju. Izseljenci se delijo takole: iz Hrvatske jih je 323, iz Dalmacije 250, iz Vojvodine 224, iz Bosne 84, iz Slovenije 72, iz Srbije 66, iz Črne gore 15. Večina (62 odstotkov) je poljedelcev. Največ jih je šlo v Argentino, in sicer 600, v Zedinjene države 223, v Kanado 56, v Brazilijo 47 itd. Povrnilo se jih je v isti dobi 230, lani pa 252.

*** Slovenski dijaki v Carigradu.** Dijaki ljubljanske trgovske akademije, ki se mude na turneji po Balkanu, so prispeli 17. t. m. v Carigrad. Služateli tamošnje univerze so jim priredili čajanko, na katero so bili povabljeni predstavniki turških oblastev, zastopniki jugoslovenske kolonije in predstavniki naše države v Carigradu.

*** Kdo je izgubil 11.250 Din?** Dne 27. marca je v vlaku blizu postaje Uršna sela nasel Kavčak Matija, stanujoč na Ravniku pri Rakeku, črno usnjato listnico z 11.250 Din gotovine. Pošteni najditelj je izročil listnico sprevedniku Driji Antonu, ta pa jo je oddal v Ljubljani tajniku na glavnem kolodvoru g. Sršenu. Listnico hranijo sedaj v pisarni na glavnem kolodvoru. Vdo bi bil lastnik izgubljenega denarja, je popolnoma neznan. Skoro gotovo pa ga je izgubil kak lesni trgovec, mogoče tudi kmečki posestnik, ki je odhajal s kakega sejma.

*** V prepad se je vrgel 18letni Plisko Anton** iz Vodnjana v Istri. Dva pogumna mladenčca sta se spustila v globotino in izvlekla ven razbito truplo nesrečnega Pliska, ki se je pognal v prepad v blaznosti.

*** Učence se je izgubil.** Te dni je prijavil na policijo delavec Jamnik Josip iz Gradšča pri Pijavi gorici, da je njegov desetletni sin Valentin, učenec ljudske šole, dne 6. t. m. zapustil bolnico, kjer se je zdravil, in da ga od tega dne dalje pogrešajo. Domov ni prišel in oče tudi ne ve, kje se nahaja. Zdi se, da se je deček v mestu, ki mu je tuje, izgubil, ni pa izključeno, da se mu je pripetila nesreča.

*** Posestnik izginil.** Na stražnici v Šiški se je te dni zgledala posestnica Habjanova Frančiška in prijavila, da je že 28. preteklega meseca neznanokam izginil njen 39letni soprog Habjan Josip. Habjanova domneva, da je šel njen soprog v prostovoljno smrt, ker ji je dal pred svojim odhodom roko in ji naročil, naj bo pridna in naj pridno dela. Čez dva dni pa je Habjanova že izvedela, da je soprog prodal celotno posestvo brez dovoljenja rodbine sosedu, posestniku C. Josipu za 230.000 Din, in sicer po posredovalcu, konjskem mešetarju S. Ivanu. C. Josip je izročil v roke temu posredovalcu na račun 20.000 Din, ki jih je ta odnesel Habjanu nekam na Hrvaško, kamor se je zatekel. Habjanova je navedla, da je bil njen mož zadnje dneve zelo potr in da se je tekom zadnjih mesecev poskušal že štirikrat obesiti. Policija je ukrenila vse potrebno, da Habjana izsledí in da ga spravi, če res že ni obupal, nazaj k njegovi rodbini.

*** Samomor dveh zaljubljenecv** v poslopu deške osnovne šole v Studencih pri Mariboru se je odigrala krvava ljubavna žalost, ki je uničila dvoje mladih življenj, starše nesrečnih žrtv pa navdala s težko žalostjo. 22letni strojik Mariborske tiskarne Hren Branko, sin zaljubljenega šolskega upravitelja v Studencih g. Hrena Antona, je v globoki duševni depresiji ustrelil najprej svojo izvoljenko, 23letno Knafelčevko Minko iz Nove vasi, zaposleno pri veletrgovcu Weixlu Vilku v Mariboru, nato pa pognal še sebi smrtonosno kroglo naravnost v srce.

*** Nesreča rešilnega avta.** Miklošičeva cesta v Ljubljani je zlasti na križišču z Dalmatinovo ulico postala torišče avtomobilskih in kolesarskih nesreč. Komaj se je med ljudmi poleglo razburjenje zaradi nesreče, katere žrtev je postal kolesar delavec Jerič, ki leži v bolnici s pretresenimi možgani, že se je zopet pripetila na oglu Dalmatinove ulice hujša nezgoda. K sreči tokrat ni bilo človeške žrtve, precejšnja pa je materialna škoda. Popoldne tistega dne je vozil avtobus Pečnikarjeve prometne družbe s precejšnjo brzi- no po Miklošičevi cesti v smeri od stanjske cerkve proti kolodvoru. Šofer je vozil sicer pra-

Ali radi pijete dobro kavo?

Zahtevajte povsod izrecno samo KOLINSKO CIKORJO, naš domači dodatek za kavo.

vilno po desni strani, vendar je na oglu Dalmatinove ulice dajal s hupo premalo glasna opozorila. V istem hipu je pridrvel po Dalmatinovi ulici avto rešilne postaje, ki je vozil v bolnico neko porodnico iz Zapuž. Oba avtomobila sta pridrvela na ogel istočasno in je bila nesreča nezogibna. Kakor na signal sta se zapodila oba avtobusa drug v drugega. Rešilni avto je zadel v prednji del Pečnikarjevega avtobusa, ga zasukal okrog osi in prevrnil na ogel nasprotno hiše, kjer je obležal na tleh. V Pečnikarjevem avtobusu sta se nahajala samo šofer in sprevoznik, ki ju je vrglo s sedežev. Navzlic silnemu sunku pa se nista preveč poškodovala; dobil je samo šofer Pucelj lažje praske na roki. Rešilni avto je moral zaradi poškodovanih vzmeti ostati na mestu. O nesreči je bila takoj obveščena rešilna postaja in je privozil na pomoč rešilni voz, na katerega so preložili bolno žensko ter jo odpeljali v bolnico.

* V novomeškem okraju se je zopet pojavila škrlatinka. Sreski zdravstveni referent opozarja občinstvo, naj vsak primer obolenja takoj prijavijo, da se onemogoči širjenje.

* Nesreča pri delu. Te dni se je pripetila pri razkladanju sodov na dvorišču celjske tovarne anilinskih barv Brauns v Kocenovi ulici težja nesreča. Delavcu Čemažarju Rudolfu je pri razkladanju z voza zdr. n. l. težak sod iz rok in mu pritisnil z vso silo desno nogo k zidu. Čemažar je bil pri tem težje poškodovan. Zlomljeno ima namerč desno nogo nad gležnjem. Tvrdka je takoj dala odpeljati poškodovanca v celjsko javno bolnico, kjer so ga obdržali na zdravljenju.

* Izginil je neznankam trgovec in gostilničar Simončič Edvard od Sv. Miklavža v Slovenskih gorah. Predzadnje sredo je odšel z doma v Ormož po opravkih. Od tam je poslal svojega hlapca z vozom, sam pa je ostal v Ormožu, češ, da bo prišel kesneje z vlakom domov. Od takrat manjka o njem sleherni sled. Ker so pri njem opazili zadnji čas znake zamišljenosti, ni izključeno, da je izvršil celo samomor v valovih Drave.

* Samomorilni poskus zaradi osumljenja tatvine. V gostilniškem lokalu v Kolodvorski ulici v Ljubljani je bila zbrana večja družba, ki je bila prav dobro razpoložena. Tekom večera je nekdo iz te družbe pričel kazati okrog zlato uro, ki je šla iz rok v roke. Ko se je družba pozno zvečer razšla na vse strani, je dotičnik, ki je kazal uro, opazil, da mu je ura zmanjkala. Takoj zjutraj je prijavil zadevo policiji in je bila kot osumljenka, da si je pridržala uro, pozvana k zaslišanju natakarica Marica Marica je od zaslišanja prišla domov vsa razburjena, na kar se je takoj zaprla v svojo sobo ter izpila v samomorilnem namenu večjo količino lizo a. Obupanko so našli zvijajočo se v krčih ostali gostilniški uslužbenici, ki so takoj obvestili rešilno postajo in je bila obupanka prepeljana v splošno bolnico. Tamkaj so ji izprali želodec in je sedaj izven nevarnosti.

* Samomor slovenskega policista v Zagrebu. V zagrebški javnosti je napravil velik vtis samomor Slovenca, policijskega stražnika Šetince Marka, ki si je v postopju policijske direkcije v Petrinjski ulici prerezal žile. Zapustil je ženo in dve mali hčerki. Svoječasno si je zgradil na Trešnjemki malo hišico. V policijskem oddelku, kjer je bil zaposlen, so pregledali vse račune in knjige, pa so našli vse v najlepšem redu. Vzrok samomora je neznan.

* Ameriški Slovenec hotel zastrupiti svojo ženo. V Chicagu je živel že nekaj let naš rojak Planinc Janez. Z ženo se ni razumel posbno dolro in zato so bili prepri na dnevnem redu. Prišlo je celo tako daleč, da sta se hotela zakonca ločiti, vendar so ju znanci in prijatelji pomirili, da sta se pobotala. Dne 16. marca se je pa Planinc z ženo zopet sprl. Beseda je dala besedo in končno se je žena naveličala prerekanja ter je odšla iz sobe. Ko se je malo kesneje vrnila v sobo, je bil mož ves spremenjen. Prej razjarjen je postal naenkrat pohleven in je nahl ženi polno čašo kave, rekoč: »Dušica, ali ne bi hotela piti malo kave? Po kosilu ti bo gotovo teknila!« Ženi se je zdela može a prijaznost sumljiva. Slutila je, da nekaj ni v redu in je dejala: »Ne, kave ne

maram, sam jo pij, če hočeš!« Moža je to ujezilo, pograbil je ženo za vrat in zakričal: »Moraš piti!« Žena se mu je izvila iz rok in odšla iz sobe, češ: »Bom že pila, kadar me bo volja, silil me pa ne boš!« Odšla je k telefonu in poklicala policijo. Policija je moža aretirala in pustila preiskati kavo. Freiskava je pokazala, da je bila kava zastrupljena. Mož je izpovedal, da je hotel ženo zastrupiti, da bi dobil zavarovalnino. Ženo je nedavno zavaroval za 10.000 dolarjev, to je za nad pol milijona dinarjev v naši valuti. Zdaj bo v ječi razmišljal o zavarovalnici.

* Žalostna smrt rudarja. V celjsko javno bolnico je bil na veliko nedeljo popoldne pripeljan v nezavestnem stanju rudar Grčar Anton, zaposlen v premogovniku Hudi jami pri Laškem. Imel je več hudih poškodb, ki jih je dobil v gostilniškem pretepu. K zavesti ga niso mogli obuditi kljub vsem naporom. V sredo 3. aprila pa je Grčar podlegel dobljenim poškodbam.

* Strašen umor v Velikih Laščah. Prebivalstvo velikolaške okolice razburja zagoneten umor 60letnega lesnega trgovca in posestnika Jakopiča Antona iz Poznikovega poleg Karlovce, ki je postal žrtev tolovaja. Posestnik Jakopič, ki je bil zelo ugledna oseba, se je mudil 7. t. m. po opravkih v gostilni g. Andolška na Karlovcu, kjer je popil kavo in se nato napolnil na Kovpo, kjer se je pomudil še v gostilni g. Jakliča. Tamkaj je ostal v pogovoru z domačini ter z gosti skoro do polnoči. Popil je pol litra vina in se nato poslovil popolnoma trezen. Odšel je po znani poti proti domu. Minilo je kakih deset minut, ko so v Jakličevi gostilni zaslišali nenadoma dva revolverjska strela. Ljudje so postali sicer na strela pozorni, ker pa ni bilo nato čuti nobenega glasu, so se pomirili in odpravili k počitku. Kmalu potem pa je zaslišala Jakopičeva hčerka pred hišo bolešno stokanje. Prepričana, da je zunaj oče, je takoj hitela odklepat vrata in slopila ven, kjer je našla očeta ležečega na tleh. »Joj, joj, kaj pa vam je, oče?« je zakričala tedaj hčerka. Videja je, da si oče tišči roko k prsim, da pa ne da nobenega glasu več od sebe. Potipala je očeta po obleki in z grozo opazila, da mu curlja iz rane na prsih kri. »Mrtev je!« je zakričala, na kar sta prihiteli iz hiše še drugi dve sestri. V hiši je nastal hrušč in trušč, kajti od povsod so na krik deklet prihiteli do umirajočega posli, ki so ga prenesli v sobo, kjer je izdihnil. Drugo jutro se je ena Jakopičevih hčerk podala na orožniško postajo v Velike Lašče ter obvestila orožnike o groznem umoru. V Črni potok je nemudoma pohitela orožniška patrulja in je pričela poizvedovati za storilcem. Orožniki so si ogledali mesto zločina in nato še tekom dopoldneva zaslišali vse priče, ki bi mogle s svojimi izpovedbami prinesiti kolikor toliko luči v zagoneten zločin. Jakopič je bil pogoden v prsa z enim strelom. Pri pokojnem Jakopiču so našli listino, v kateri je imel večjo vsoto denarja popolnoma nedotaknjeno. S pomočjo policijskega psa, ki ga je privedel na mesto zločina iz Ljubljane detektiv Podobnik, se bo morda posrečilo najti sled za zločincem; kot osumljenec je bil aretiran 26letni bajtarski sin Škulj Jože, ki se ni aretaciji prav nič upiral, kar sum še povečuje.

* Aretacija nevarnega tatu. Te dni je prišel v splošno bolnico v Ljubljani visok, vitek človek, ki se je prijavil kot Otorepec France, star 50 let, doma od Sv. Petra na Medvedjem selu. Zaradi bolezn na očeh je bil res takoj sprejet kot pacient. Že naslednjega dne pa se je pojavil v bolnici detektiv, da si ogleda Otorepca, ki je znan kot nevaren tat in vlomilec, v prvi vrsti je specialist za tatvine sukenj. Kakor hitro so čuli v bolnici, da se nahaja tak človek v zdravljenju, so obvestili o tem asistenta dr. Kralja, ki mu je bila baš pred par dnevi ukradena suknja. Otorepca so takoj konfrontirali z dijakinjo Z. Boženo, ki je takrat videla odhajati po hodniku neznanega moža, katerega je malo prej videla še v bolniškem plašču, dočim je pozneje imel na sebi

suknjo, ki je popolnoma sličila oni dr. Kralja. Z. Božena je v pacientu spoznala tatu, na kar je detektiv napovedal Otorepca aretacijo in ga po privoljenju zdravnikov odvedel na poticijo. Moža, ki je za vedno izgnan iz Ljubljane kakor tudi iz Maribora, so pričeli na policiji spretno zasliševati. Pa je le odločno tajil, da bi bil tat dr. Kraljeve suknje in je tatvino izključeval s trditvijo, da je prišel šele 3. t. m. iz Celja, dočim je bila suknja ukradena že 2. t. m. Na policiji pa izredno zakrknjenemu grešniku niso hoteli verjeti, pač pa so v nadaljnji preiskavi dognali, da Otorepec ni ukradel samo one suknje v bolnici, temveč tudi precej drugih. Tako je odnesel samo 5. marca s hodnika I. državne gimnazije suknji dijakoma Pogačniku Marjanu in Trampužu Borisu. Otorepec je živel v Ljubljani že nekaj tednov in je stanoval pri neki vdovi na Selu. Zahajal je tam tudi v neko gostilno, kjer je veljal za zelo dostojnega človeka. Nosil je ščipalnik in se izdajal za uradnika. Klical je na mizo pijačo in točil gostom. Otorepca so zaenkrat vtaknili v policijske zapore, čim pa mu dokažejo še nekaj več tatvin, zaradi katerih ga sumijo, bo suknjar izročen sodišču.

* Živinski umor Slovenca v Krapini. Nedavno se je podal na sejem v Krapino trgovec z živino Širolnik Jakob iz Nove vasi pri Ptuj. Na potu preko Macelskega gorovja se mu je pridružil neznan mož, ki ga je, čim sta prispela v gosto obraščen gozd, napadel, ga pobil z gorjačo na tla, mu iztaknil oči ter mu zabil v grlo lesen klin. Mrtvega je živinski morilec izropal. Vzel mu je 20.000 Din v gotovini in hranilno knjižico za 15.000 Din. Umorjenega trgovca so našli šele naslednjega dne. O umoru so bile obveščene vse orožniške postaje, ki so poizvedovale na vse strani. Orožništvu v Pregradu se je posrečilo prijeti zločinsko zver v osebi Glasa Josipa iz Benkova pri Pregradu. Zločinec je umor priznal.

* Kot noč in dan je razlika, ako ne rabite raznih cenjenih sredstev za pranje, ampak vzamete ZENSKO HVALO in SCHICHTOVO TERPENTINOVO MILO. Poglejte naš današnji oglas!

Mariborska porota

Rop. Kot prvi se je pri pomladnem zasedanju v Mariboru 2. t. m. zagovarjal 23letni delavec iz Prekmurja Franc Merič, ki je izvršil rop nad trgovko Aplenčevo v Veržuju. Merič je dobil tri leta težke ječe.

Uboj. Štiri leta težke ječe je prejel 32letni samski hlapec Jožef Polajžar, ki je na Stefanovo pretepel v Prepolah z vozno ročico Franca Pušnika, da je ta za poškodbami umrl.

Z nožem. Prav tako je prejel štiri leta težke ječe 24 letni Viktor Jaušovec, ki je na Cigonci pri Mariboru z nožem do smrti zabodel Antona Stupana.

Umora, izvršenega na posestniku Ludoviku Pocaku v Lončarevcih, sta bila obtožena tast umorjenega, 77letni Karel Bator, in žena umorjenega, Ilonka. Porota ju je oprostila.

Uboj z ročico. Dve in pol leta težke ječe je dobil 18letni posesnikov sin iz Trnja Vinko Jerbič, ker je v Rihtarovcih udaril z ročico po glavi Alojza Križaniča, da je ta za otrpnjenjem možganov umrl.

Z nožem je zabodel do smrti v Gornji Pristavi Mihaela Maleka 23letni Alojz Širovnik, ki je prejel pet let težke ječe.

Zaradi zločina prevare se je zagovarjal 34letni oženjeni krojač in posestnik Ivan Sattler od Sv. Urbanja pri Ptuj, ki je osleparil v Vombahu posestnika Jakoba Grandla in njegovo ženo ter v Ciglencah Elizabeto Radakovičovo za skupno vsoto 22.000 Din. Sattler je bil obsojen na pet let težke ječe.

Uboj pri Sv. Marjeti. Na Stefanovo lani je 23letni posesnikov sin Josip Pesek od Sv. Marjete na Dravskem polju zabodel z nožem Mihaela Kalčiča, ki je izkrvavel ter umrl. Pesek je bil obsojen na štiri leta težke ječe.

Ponarejanja pobotnic je bil obtožen 22letni uradnik Posojilnice v Gornji Radgoni Herman

**Po vsej Sloveniji gre glas:
Le „Domovina“ je za nas!**

pa je pranje gotovo!

Borovič, ki je na ta način prisleparil 18.000 Din. Obsojen je bil na eno leto težke ječe.

Zaradi uboja se je že kot šesti zagovarjal 19-letni samski hlapec Anton Verlič iz Brengove, ki je s kolom ubil Franceta Voglarja. Porota je Verliču prisodila tri leta težke ječe.

Na cenem način je hotel priti do denarja 43letni oženjeni gostilničar Rudolf Rebernik iz Breznega, ki bi moral odposlati zaupanih mu 20.000 Din Tereziji Robikovi v Ameriko. Možak, ki je bil občinski odbornik in član krajnega šolskega sveta, pa je hotel za te tisočake Robikovo oslepariti in bo sedaj sedel eno leto v težki ječi.

Oproščena sta bila zakonska Agata in Štefan Horvat iz Gomilic pri Dolnji Lendavi, ki sta bila obtožena, da sta zažgala gospodarsko poslopje, ki jima je bilo s posetvom vred prodano na javni dražbi.

Prav tako je bila oproščena 20letna služkinja Antonija Vičarjeva, uslužbena pri posestnici Ceciliji Spindlerjevi v Berkovcih, ki je bila obtožena, da je takoj po porodu usmrtila nezakonsko dete. Porotniki so rekli, da je izvršila detomor, ki ga priznava, v zmedenosti, na kar je bila oprščena.

Zaradi zavrtnega roparskega umora, izvršenega s sekuro nad mlinarjem Jožefom Jeremicem v Obrežu, se je zagovarjal mlinarski vajenec Ivan Kolar iz Središča. Obtoženec dejanje priznava. Razprava pa je preložena, da se dožene, ali je Kolar za zločin odgovoren ali ne.

Tat zaradi brezposelnosti, Anton Stermec, 27letni delavec v Prevaljah, je pokradel v Farni vasi in Prevaljah razno obleko in čevlje v vrednosti 10.000 Din. Izgovarjal se je na brezposelnosti. Obsojen je bil na leto dni težke ječe.

Uboj v Limbušu. S 5 leti težke ječe je bil kaznovan 19letni delavec Anton Cvetko, ki je iz sirovosti ubil v Limbušu družinskega očeta Franja Čeha.

ŽENSKI VESTNIK

Pomladna moda

Za pomlad nam je moda spet prinesla kostum. Saj kostum napravi žensko mladostno in elegantno, je pa tudi sicer zelo pripravno oblačilo za vsako priliko.

Kar tiče barv, zahteva moderen kostum mirnih barv in ne kričečih, eleganten je enobarven kostum iz sivega, drap, modrega, pa tudi iz črnega blaga.

Značilno pri modernem kostumu je to, da je jopica bolj kratka, ravno tolika, da pokrije bluzo. Jopica je narejena povsem preprosto in ravno, tako da nalikuje moškemu jopiču. Reverji in ovratniki so izdelani kakor pri moških oblekah. Tudi žepi na jopici so prišli spet v veljavo. Rokavi so ozki, proti zapestju malo širji. Jopice se zapenjajo različno, na en, dva ali tri gumbce.

Krilo h kostumu mora biti narejeno tako, da je prednji del v gubah ali pa plisirano, dočim je

zadnja plat gladka, ravna. Še vedno je v modi kratko krilo. Če je fasona kostuma moška, potem se ne nosi pas.

Pod jopico nosimo bluzo, ki naj bo rožasta ali črtasta, a temeljna barva bluze naj se vjema z barvo kostuma. Bluza so še vedno nosi v obliki žemperja s pasom. Za vratom je poljubno izrezana, bodisi okroglo bodisi šitkotno, ali pa ima ovratnik. Če je kostum bolj športnega značaja, tedaj se nosi bluza vedno z ovratnikom in kratvato.

Rokavi so dolgi, v zapestju opremljeni z različnimi manšetami. Manšete so v zapestju čisto ozke, a proti laktu se razširijo, dolge pa so približno deset do petnajst centimetrov.

Pomladanski plašč pa ostane eseno še v modi in ga kostum za to sezono še ni spodrinil.

Oblika plašča je precej ravna, brez gub. Reverjev nima, a ima mesto reverjev ovratnik v obliki šala, ki ga lahko nosimo zavezanega ali pa samo vrženega čez levo ramo. Tak plašč se ne zapenja z gumbi, ampak ima pas in ga samo pas drži skupaj.

Plaščaste obleke (Mantelkleid) imajo obliko kakor da nosiš žemper in krilo, a je vendar oboje skupaj sešito. Gornji del take obleke je delan čisto ravno, krilo pa je celo ali pa samo prednja plat v gubah, ali v tankih ali pa bolj globokih, ali pa plisirano. Taka obleka ima vedno tudi pas, kakor običajno na žemperju. Če je obleka bolj športnega značaja, je pas lahko tudi z usnja.

Čevlji so moderni še vedno v svetlih barvah, izrezani šolni z eno zaponko in nizkimi petami. Nogavice se morajo v barvi vedno vjemati s čevlji; če nosiš svetle čevlje, morajo biti tudi nogavice svetle, ravnotako rokavice.

Klobuk se poda h kostumu v kolikor mogoče enostavni obliki z majhnim trakom ali pa z našitkom (aplikacijo), a se mora tudi vjemati z barvo obleke ali bluze.

Kako pa naj oblečemo naše malčke, da bodo bolj srčkani? Oblekica za otročiča naj bo svetla, žive barve, kakor je tudi otrok živ in razposajen. Kupi pa za otroka vedno le tako blago, ki ga lahko pereš.

Oblekica za otroka mora biti zelo enostavno narejena. Popolnoma gladka, ravna do pasu, krilce pa celo ugubano ali plisirano. Mali ovratnik naj bo še svetlejše barve kot je obleka; najlepši je bel ovratnik. Rokavčki so ozki z majhno manšetico. Pri ovratniku majhna pentlja (mašna) v barvi oblekice.

Otroški plaščki so enobarvni, ravno krojeni z belim ovratnikom.

Bolne breskve

Mnogokrat se zgodi, da odpade pri breskvi sad, ko je komaj šele za lesnik debel. Ako tako odpadlo breskvico prerežemo, vidimo, da se je ravno pričela delati peška, oziroma seme.

Kaj je vzrok, da se sad ni mogel razviti? Slaba zemlja, ki ne daje breskvi dovoljne hrane, pred vsem fosforjeve kisline. Zato treba že zdaj

s pravilnim gnojenjem v tem pogledu poskrbeti. Najbolj pripravno je umetno gnojilo, obstoječe iz mešanice fosforja in kalija, ki vsebuje glavne hranive snovi. Za en kvadratni meter zadostuje 10 gramov te mešanice, in pozneje, kadar zalivaš, pa dodaj vselej na 10 litrov 3 do 4 grame tega gnojila. Treba pa je dobro premešati, da se v vodi raztopi.

Breskev je zelo hvaležno drevo, ki nas za ta mali trud gotovo poplača z obilnim sadjem.

Kras vrta

so plamenove cvetlice (phlox drumendi), ki cveto v najrazličnejših barvah, belo, svetlordeče ali rdečkasto belo. Cveto pa neprenehoma skozi vse poletje, zlasti če ni presuho.

«Floks» posejemo že marca ali aprila v tople grede ali pa v za to pripravne posode, in kadar so sadike že dosti krepke, jih presadimo koncem meseca maja na prosto, in sicer 20 do 25 centimetrov narazen.

To je enoletna plamenova cvetlica, vzgojena iz semena. Ako pa hočemo vzgojiti in ohraniti kako posebno barvo, tedaj jo pomnožimo s potaknenci.

So pa tudi večletne rastline, katere razmnožujemo z razdelitvijo korenin. One prenesejo najhujšo zimo, ne da bi jih bilo treba pokrivati. Cveto pa tem lepše in obilneje, čim bolj solčno lego imajo.

Za kuhinjo

Pljučna pečenka z nadevom. Vzemimo dva kilograma pljučne pečenke, potegni z nje kožico in žile, pri tankem koncu jo za tri prste odreži in nato po dolgem prereži, a ne do kraja, in jo tako odprj na dve plati, dobro potolci in nasoli. Kar si prej odrezala in kar se drži kože in žil, to meso dobro sesekljaj in zraven še sedem dekagramov dobrega prekajenega špeha. Obričaj pol žemlje in jo namoči v vodi, v kozl pa razgrej za debelo jajce surovega masla, deni noter drobno zrezane čebule in zelenega peteršilja, žemljo, nekoliko česna in tri žlice smetane, da se skuha. Nato odstavi, hladno zmešaj in primešaj eno jajce, nekaj zrezane limonine lupine in tisto sesekljano meso, dodaj dišave in osoli. S tem nadevom enakomerno namaži stolčeno pečenko in jo prav trdno zvij v štrukelj, pa poveži z nitko. Nato deni v kozo malo špeha ali masti in povezano pečenko. Po njej polij dve žlici juhe, jo pokrij in peci poldrugo uro, med tem jo večkrat polivaj z mastjo, v kateri se peče. Ko je pečeno, odlij mast, mesto nje pa prilij malo juhe, katero, ko je prevrela, precedi na pečenko. Pečenko daj na mizo razrezano na poljubne kose. Nit moraš seveda prej pobrati ven.

Praktični nasveti

Mravljinčji postajajo na pomlad za hiše prava nadloga in prizadevali gospodinji mnogo jeze.

Pregnati jih je težko, ker prihajajo v vedno novih trumah. Še najbolj jih zatres, če poiščeš njihova gnezdišča in jih uničiš s kropom ali pa s petrolejem, ki ga naliješ v luknje. Zelo priporočljivo je, nasuti v vse špranje in luknje, kjer lazijo noter, žveplenega prahu. Uničiš jih tudi s tem, če jim nastaviš sladkorne štupe, pomešane z boraksom.

Ako so steklenice za vino postale motne, vlijmo vanje žlico solne kisline in dobro pretresimo, tako da pride solna kislina povsod, na kar steklenice dobro izmijmo s čisto vodo. S solno kislino pa je treba zelo previdno ravnati, da si ne opečemo rok. Tudi drugo posodo, če se je nabralo v njej kaj nesnage, ki se drugače ne dá odstraniti, lahko lepo očistimo s solno kislino. Sploh pa se dajo steklenice in čaše dobro osnažiti z mešanico zrnate soli, kisa in sirovih krompirjevih olupkov.

Ako šivaš na šivalnem stroju bombažasto ali platneno blago, ki je močno, to je debelo, oziroma trdo, se zelo rada odlomi igla, zlasti če pride blago dvojno ali trojno. Tudi po mizi stroja bolj nerado teče. Zato namaži spodnjo stran blaga z belim milom, ki si ga malo pomočila. Isto lahko uporabimo kot pripomoček tudi pri šivanju volnenega blaga, če ni preveč občutljivo v barvi. Po izvršenem delu treba seveda iglo in jeklene dele stroja dobro zbrisati s suho krpo, da ne zarjavijo, milo pa iz blaga enostavno izkrtamo.

IZ POPOTNIKOVE TORBE

Novice iz Poljanske doline

Nova zima, — Nevihita. — Treščilo v zvonik cerkve sv. Volbenka. — Vlom v občinsko pisarno v Poljanah.

Poljane, aprila.

Po velikonočnih praznikih smo dobili nov sneg, ki je spremenil dolino v novo zimsko pokrajino. Snegu se je pridružil tudi hud mraz. Zaradi tega je zaostalo vsaj za teden dni vse delo na polju. V torek po veliki noči smo imeli pravo nevihto. Najprej dopoldne se je vsula debela sode, na to je začelo snežiti in vmes je močno treskalo. Okrog poldne je treščilo v zvonik cerkve sv. Volbenka. Sv. Volbenk stoji na griču nad vasjo Log. Cerkev ima dva zvonika, katerih eden je popravljen. Tudi drugega, desnega, so nameravali prekriti in popraviti. In v tega je treščilo. Pogorel je docela, da ga ne bo treba podirati. Vnemala se je tudi že cerkvena streha in bi bila še cerkev pogorela, ako bi se ne bilo posrečilo ogenj na strehi pogasiti. Če bi bilo to ponoči, bi bila najbrže pogorela tudi cerkev, v kateri se nahajajo slike naših slavnih slikarjev Subicev.

Sv. Volbenk, podružnica Poljan, je bil prejšnje čase sloveča romarska cerkev, kjer je bil vsako leto dvakrat velik romarski shod. Takrat je bilo vrvenje in življenje na griču pred cerkvijo pod košatimi lipami, ki stoje še dandanes. Tako je bilo, a danes ni več romarjev in cerkev je že bolj pozabljena. Zdaj pa je še treščilo vanjo, kakor da je ni več treba.

Pretekli teden od četrta na petek je bilo ponoči vlomljeno v občinsko pisarno v Poljanah. Denarja, katerega se je tat nadejal, ni prav nič dobil. Odnesele so le nekaj kolkov in drugih zanih prav nič vrednih listin ter tajnikovo lovsko legitimacijo. Tat je bil takoj drugega večera prijet v Škofji Loki in ravno po tej legitimaciji, ki so jo našli pri njem, se je moglo ugotoviti, kdo je bil prejšnjo noč v občinski pisarni. Je to Anton Lamprecht iz domače občine Poljane, iz Gornjih Brdov, okoli 30 let star in tat iz mladih let. Bil je že večkrat kaznovan zaradi tatvin. Baje ima tudi zdaj na vesti več manjših in večjih tatvin ter vlomov v Kranju in okrog Kranja. Tudi vojaški dolžnosti se je zlikovec do zdaj odtegoval. V roke pravice je torej padel zrel ptič. Možak

se je pri aretaciji postavil v bran dvema možema postave celo z revolverjem in, ker s tem ni nič opravil, še s telesno močjo, kar tudi ni nič zagleglo. Sedaj bo v zaporu počakal na plačilo.

ZANIMIVOSTI

× **Bolgarski kralj Boris se ne bo poročil z italijansko princeso.** Časopisje poroča, da se je načrt za poroko bolgarskega kralja Borisa izjavil. Kot najresnejša kandidatinja za bolgarsko kraljico je bila imenovana hčerka italijanskega kralja princesa Giovanna. Po bolgarski ustavi pa morata biti vladar in njegov naslednik pravoslavne vere. Papež je odobril načrt s pristavkom, da naj ostane nevesta zvesta svoji veri, bolgarski metropolit pa je izjavil, da mora biti bodoča bolgarska kraljica pravoslavne vere. Razen tega sta dali Anglija in Francija razumeti, da bi ne videli radi sorodniške vezi med Rimom in Sofijo. Ker obe cerkvi nista hoteli odnehati, je bil načrt za poroko opuščen.

× **Perzijci odklanjajo uvedbo latinice.** Angleški učenjak Ross je bil pozvan od perzijske vlade, naj bi se udeležil dela posebne komisije v Teheranu, ki bi morala izdelati predloge za preosnovo perzijske pisave. Ross je odločen nasprotnik uvajanja latinice v vzhodne jezike, češ, da ne zadostuje latinica niti zahtevam evropskih jezikov. In tako je komisija po njegovem nasvetu uvedbo latinice odklonila. Namesto nje bodo sprejeli preosnovljeno arabsko pisavo ali pa se bodo povrnil k staroperzijski pisavi, ki je veljala pred uvedbo arabske abecede. Če je odklonitev latinice pametna, je vprašanje. Turki so jo že uvedli.

× **Zanimive mumije v Tihem morju.** Na dnu Torresove morske ožine med avstralsko kopnino in Novo Guinejo so izkopali mumije, ki so povsem podobne egipčanskim mumijam. Tozadevno raziskovanje na Papuanskih otokih je privedlo do zanimivih ugotovitev. Trupla pokojnikov so balzamirana in preparirana z dovršenostjo, kar je bilo doslej opaziti le v egipčanskih grobnicah 20. in 21. dinastije. Možgane so jemali iz lobanj na isti način kakor stari Egipčani in tudi umetne oči so bile iz istega materiala. Učenci dvomijo, da bi se tolika spretnost balzami-

ranja pojavila med divjaki Torresove morske ožine, in so mišljenja, da je med temi in egipčanskimi mumijami gotovo zveza. Zanimiva je ugotovitev predvsem zaradi tega, ker je znano doslej, da so se Egipčani upali na morje le ob afriških obalah, in ni dokazov, da bi bili sploh kedaj pluli v vodah Tihega morja. Še značilnejše pa so najdbe v Tutankamnovi grobnici, kjer so med dragocenostmi našli tudi bumerange (orožje) avstralskega izvora.

× **Devetnajst ljudi zgorelo v vlaku.** V brzovlaku, ki je vozil te dni proti japonskemu glavnemu mestu Tokiu, so se vneli in pričeli goreti med vožnjo spalni vozovi. Ker je bila zasilna zavora pokvarjena, ni bilo dolgo časa mogoče ustaviti vlaka, ki je drvel ves obdan s plameni skozi noč. Posamezni potniki so pričeli vsi obupani skakati skozi okna, da bi se rešili pred strašno smrtjo v plamenih. Ko se je vlak ustavil, so ugotovili, da so zgoreli štirje spalni vozovi in v njih 19 oseb, dočim je 36 težko opečenih.

× **Vezuv bljuva žveplenokisli dež.** Po daljšem odmoru je začel ognjenik Vezuv zopet bljuvati. Prebivalstvo se to pot ne vznemirja toliko zaradi lave, ki prihaja iz ognjenika, kolikor zaradi nekega novega pojava. Vsipa se namreč obenem žveplenokisli dež. Kemična analiza je dognala, da je žvepleni kislini primešano tudi nekoliko solne kisline. Nenavadni dež uničuje vsa živa bitja in rastline, ki jih oškropi. Na koži povzroča nevarna mokrota težke obolenosti. Iz ognjenika se dvigajo močne žveplene pare, ki se v višjih legah zaradi vladajočih vetrov zgostijo in padajo na tla kot žveplena kislina. K sreči veter odnaša žveplene pare nad morje, tako da pada žveplenokisli dež večinoma v morje. Obstaja domneva, da bo pričel ognjenik Vezuv že v kratkem močneje delovati.

× **Drzen vlomilec.** V Milanu je rodbina Gavazzijeva doživela nenavaden dogodek. Marija Gavazzijeva je spala poleg zvestega moža spanje pravičnega. Nenadoma jo je ropot prebudil iz trdega sna. «Kaj delaš?» je vprašala. «Nič», je odgovoril pritajen glas. «Le spi, le spi!» Minilo je nekoliko trenutkov in senca se je zopet zganila. «Kaj vendar iščeš?» je zopet vprašala žena in stegnila roko proti postelji svojega moža. Ni mogoče! Njen mož je vendar spal poleg nje. Žena se je prestrašila, se dvignila izpod odeje in vprašala glasneje: «Kdo ste vendar?» Glas iz teme

MALI OGLASI

Vsaka beseda 50 par. Najmanjši znesek 7 Din. Zenitni oglasi, dopisovanja in trgovski oglasi vsaka beseda 1 Din. Za pošiljanje ponudb in dajanje naslovov še posebej 2 Din. Znesek je priložiti naročilu.

Oglasni oddelek «DOMOVINE», Ljubljana, Prešernova ulica št. 4.

Telefon št. 3492.

BAZAR S. Stupica, Ljubljana

Vodnikov trg št. 5

nudi najceneje v veliki izbiri novo došlo blago. Ugodna prilika za nakup. Samo po 8 Din in 12 Din. 182

Proda se posestvo

9 oralov zemljišča, hiša v obliki vile, lep sadonosnik, gozd, vinograd in obširno čebelarstvo, pri kolodvoru Grobelno. Pripravno za letovišče. Cena 150.000 Din. — Pojasnila daje Silla, Grobelno. 179

Pozor!

Nogavice kupite najceneje v tovarniški zalogi

A. Höfler

Ljubljana, Miklošičeva cesta št. 14
nasproti hotela Union. 185

Krojaškega valenca

z vso oskrbo v hiši, sprejme takoj Ploj Adolf, Dob pri Domžalah. 180

Zastopnike in organizatorje

za novo vrsto zavarovanja sprejmemo v vsakem kraju «Centra», Ljubljana, poštni predal 248. 147

Pozor, čebelarji!

A. Žnideršičeve panje, dunajske vablenke in 30 kg čistega voska prodam. Za odgovor naj se priloži znamka za 2 Din. — Tomaž Novak, Strigova. 178

Osemnajstletni mladenič

zdrav in pošten, kmetski, želi službo strežnika ali turu podobnega. Zadovoljuje se z majhno plačo. — Naslov v upravnistvu «Domovine». 176

Hlude, hraštove

od 20 cm naprej, kupi vsako množino parna žaga V. Scagnetti, Ljubljana, za gorenj. kolodvorom. 166

Priporoča se tvrdka 168

Ceskuti & Zajc

modna in manufakturna trgovina «Pod velbom» Ljubljana, Stari trg št. 3.

Valenca

zdravega in poštenega, s primerno izobrazbo, sprejme takoj Franjo Cvetko, trgovec, Sv. Trojica, Slovenske gorice. Oskrba v hiši. 173

pa je odvrnil: »To ni važno, gospa. Zbogom!« Sledil je zasmehljiv krohot, vrata so se naglo odprla in senca je spretno izginila v temo predso- be. Prestrašena gospa je hitro prižgala elek- triko in zbudila moža. Skupaj sta ugotovila, da je drzni lopov ukradel torbico s 130 lirami goto- vine, zlato uro, moževe čevlje in kolo. V razgo- voru sta zakonca pričakala jutranjo zoro in odhitela na policijo, ki je zaman iskala sledi za drznim vlomilcem.

× **Ogromna kača v letalu.** Preko Londona prihaja vest o strašnem doživljanju nekega pot- nika, ki se je vozil iz Brisbane v Avstraliji ter je imel za sopotnika kačo naočarko. Letalo je bilo do starta spravljeno v hangarju. Ne pilot ne drugi niso opazili v njem nič posebnega in zalet se je izvršil prav gladko. Tedaj, ko se je začel aeroplan dvigati v zrak, pa se je nenadoma vzpela iz dna letala kača naočarka, ki je dotlej ležala zvita v klopčič in potuhnjeno čakala v skrivališču. Potnik je imel s seboj fotografski aparat, ker je hotel posnemati prizor ob vzletu. Zato se je skušal z njim ubraniti pred kačo, seveda brez uspeha. Naočarko je s to obrambo naravnost razdražil, da se je začela viti k njemu. Ker je bilo med njim in pilotom precej razdalje, je stopil na sedež, meneč, da se bo kača na ta način uspešneje ubranila. Skušal je naočarki streti glavo z obuvalom, kar se mu je pa še manj posrečilo. Naočarka se je vzpenjala vedno višje k njemu in ga je končno prisilila, da se je umak- nil naravnost na krilo letala. Tedajci se je čisto slučajno ozrl po njem pilot, ker se je letalo nag- nilo in je začelo kolebati v zraku. Videvši, da gre za boj na življenje in smrt, je usmeril letalo k zemlji, kjer je pasazir skočil na tla in s pilotovo pomočjo ubil kačo, ki mu je ogražala življenje.

× **Vojna proti kobilicam.** V koloniji Kenya v vzhodni Afriki je letos strašno mnogo kobilic. Poskusili so že vsa sredstva, da bi se otresli strašne nadloge, pa vse zaman. S posebnimi stroji so trosili plin in strupe med kobilice, pobijali so jih na vseh koncih in krajih, pa vendar ni pričakovane uspeha. V pokrajini Ukamba je bilo poslanih v preteklem mesecu v boj proti ko- bilicam 23.000 vojakov s 120 oficirji. Uradno poročilo pravi, da je na stotine kvadratnih kilo- metrov zemlje pokrite s kobilicami, in kjer so jih uničili, tam so se nakopičile nad njimi nove. Boj proti njim ne zaleže nič. Škoda je nepoprav- ljiva. Mnogo kmetovalcev je zblaznelo ob po- gledu na njive in nasade, ki so jih ugonobile kobilice.

ZA SMEH IN KRATEK ČAS

Nista baš prijatelja.

Krišpin in Polikarp se srečata.

«Kakor nalašč te srečam», reče Krišpin. «Na- hajam se v trenutni denarni zadregi in bi te pro- sil, da mi posodiš dva stotaka.»

«Posodil bi ti ju sicer lahko,» odvrne Poli- karp, «toda jaz načelno ne posojujem denarja. To samo kvari prijateljstvo.»

«Imaš popolnoma prav,» soglaša Krišpin, «toda, veš, midva prav za prav nisva tako velika prijatelja...»

Konja je napravil

Nadica: «Mamica, videla sem moža, ki je na- pravil konja.»

Mati: «Kaj, konja je napravil?»

Nadica: «Prav gotovo, mamica. Konj je bil že skoro gotov, samo kopita je mož še pribijal na noge...»

Pomanjkanje stanovanj.

Urška pride v Ljubljano in vidi, kako je baš neki delavec zlezal po lestvi v odprtino kanala. «Strašno je to,» je vzdihnila usmiljena Urška, «kako veliko je pomanjkanje stanovanj v Ljub- ljani!»

Lažnivec.

Gospod (velikemu lažnivcu): «Ako se mi v trenutku tukajle nekaj zlažeš, dobiš en stotak.»

Lažnivec: «Rekli ste, da boste dali dva...»

Tudi zlato je potrebno.

Zenitovanjski posredovalec: «Ta dama, ki Vam jo priporočam za nevesto, ima zlat značaj.»

Zenitovanjski kandidat: «Ali poseduje dama morda še kakšne drugačne zlate radeve?»

Uničevanje bacilov.

Zdravnik: «Globoko dihanje uničuje bacile.»

Pacient: «Že prav, že prav, toda kako naj pri- pravim bacile do tega, da bi globoko dihali?»

Ne pozna imen svojih otrok.

Starejši nadučitelj v zapuščenem kraju Slove- nije ima celih 15 otrok. Neke nedelje napravi on, njegova žena Marjana in vsi otroci izlet. Na bregu nekega potoka je prva postaja. Marjana privleče iz nahrbtnika celo jedilno shrambo in začne se mučno hranjenje lačnih želodcev, ki se podijo sem in tja po bregu.

Naenkrat pridirja eden nadučiteljevih sinčkov: «Papa, papa, Mihče se je zvrnil v vodo.»

«Mihče? Mihče?» ugiblje nadučitelj, «čuješ, Marjana, ali imava midva tudi kakšnega Mih- četa?»

Zdaj gremo! Novosti! Pa kam?

V novootvorjeno

turško orientalsko kavarno

«Ljubljanski dvor»

ki je otvorjena vsak večer do 2. ure ponoči. Tam so vsakemu takoj na razpolago različni, čevabčiči in druge dobre ter okusne stvari. — Za obilen obisk se p. iporoča. 181

Prima gonilna jermena

in vse mlinsko-tehnične potrebščine vedno v zalogi pri trdk CADEZ & BRCAR, Ljubljana, Kolodvorska ulica 3. 12

MODROCE

in vse tapetniške izdelke kupite najbolje pri

RUDOLF SEVER

TAPEFNIK, LJUBLJANA, MARIJIN TRG ST. 2. 96

Oomačo aido, ječmen, pšenico, proso kupuje po najvišjih cenah trdka

A. VOLK v Ljubljani

Resljeva cesta št. 24

A. Gastraum

Prefernova

ulica 42

Dežnike solinčnike in sprehodne palice

dobite na ceneje pri zgornji trdk.

Cvetje, zelišča, korenine in lubje

vse vrste, v suhem stanju, kupuje v vsaki množini

R. Luckmann

Ljubljana, Ahaoljeva cesta št. 10.

Zahtevajte brezplačno cenik! 183

V otroškem vrtcu.

V otroškem vrtcu se igra učiteljica z otroci menažerijo. Vsak otrok mora posnemati kakšno žival. Eden laja, drugi mijavka, tretji teče kot konj in tako naprej. Le Tonček sedi v kotu in se ne gane.

«Ali si ti bolan, da se ne igraš z nami?» ga vpraša učiteljica.

«Pst, gospodična, jaz sem kokoš in ležem jajca...»

Listnica uredništva

Sv. Boltenk v Slovenskih gorčah. M. B. Kakor vidite, smo objavili v zadnjem času že več Vaših spisov. Na vrsto bo prišlo polagoma vse, kar ste nam jih poslali. Prav tako tudi »Resnicoljubni Kljukec«. Vaše mišljenje glede zgodbe »Osel in miška« ter podobnih pa ni točno. Vse je potrebno in različni so ljudje, ki imajo radi različen material in od najrazličnejših piscev.

Tvornica konjaka in likerjev

VELEŽGANJARNA

Viktor Meden

LJUBLJANA, Celovska cesta 10

dobavlja po ceni najbolje: Likerje, konjak, rum, silvovko, brinjevec, tropinovec, vino, vermut, malinovec. 163

Kupuje sadje in druge sirovine za žganjekuho.

Čeneno češko perje!

1 kg sivga opaljenega perja 70 Din, napol belo 30 Din, belo 100 Din, boljše 125 Din in 150 Din, mehko kot puh 200 Din in 225 Din, boljše vrsta 275 Din. Pošiljave carine proste, proti povzetju. — Vzorec zastoj. Blago se tudi zamenja in neugajajoče vrzame nazaj. 101

Naročila samo na **Benedikt Sachsel, Lobež št. 14**

keč Pizna, Češkoslovaška

Poštne pošiljke rabijo iz Českoslovaške v Jugoslavijo približno 10 dni

1000 dinarjev

Vam plačam če se svojih trdavic

kurjih očes

trde kože, izrastkov ne iznebite sigurno v treh dneh po uporabi Ria balzama brez bolečin, brez nevarnosti in brez noža. Zdravniška priporočila:

Dr. Cysak s B. Dunaj, piše: Jaz sem z Rio zadovoljen, pošljite še 24 lončkov, uporabljal jih bom pri svojih bolnikih. Cena z garancijskim pismom Din 9.—, trije lončki Din 18.— 6 lončkov 32.—.

Dr. Nio. Kemeny, Košice (Kaschau)

186 poštni predal 12/60. Českoslovaška.

Največja izbira češkega in angleškega sukna.

A. & E. SKABERNÉ, Ljubljana.

Furmani so furali...

Furman Jaka: Jaz imam pa res smolo. Ravno na sredi pota, pa še pod klance, se mi strgajo štrange. Komaj dober mesec jin imam, pa še kako drage so bile. O ti goljuf, svet, ki prodajaš ubogim furmanom in kmetom slabo blago za dober denar. Sv. Martin, ti furmanski patron, ti mi pomagaj! (Dalje prihodnjič.)

Izredna ponudba

Za deževni letni čas priporočamo, da si nabavite

kožno pelerino za dež

C. O. V. tehta samo 110 gramov, imitacija ribje kože Imm. Odlično se je ta pelerina izkazala, ker ne prepusca mokrote, je komodno zložljiva, kakor majhna žepna beleznica, ki se jo nosi vedno lahko s seboj, ter je nadvse trpežna. Zelo priporočljiva za dame in gospode (tudi za otroke) v dežju in snegu, za izlete in sport.

Reklamna cena s posebno kapuco in etnijem samo Din 70.— franko, zacarinjena, poslana po poštne povzetu. Razpošilja A. Matik, export, Praga XII., Lodyaska 57. (Če ne bi ugajala, jamčimo zameno). Naslov natančno napisati.

Veliki cenik

ilustrovani dobite zastoj! Zahtevajte ga od skladišča

MEINEL in HEROLD

tovarna glasbil, gramofonov in harmonik

R. Lorger, MARIBOR št. 104-B.

Vrtnice od 95 Din. Rčne harmonike od 85 Din. Tamboorice od 95 Din. Gramofoni od 345 Din in dalje.

Zahtevajte brezplačni **CENIK** s 1000 slikami

Srebro 160 Din

160 Din Din 160

Fina srebrna ura na zapestnici s svilenim moare-trakom 160 Din, ista ura s tino srebrno, raztežno zapestnico 190 Din, ves stroj teče v kamenih! 5letno jamstvo. 14

Znamenite znamke ur, kakor Omega, Eterna, Doxa, Longines i. dr. ceneje nego drugje.

ANTON KIFFMANN, Maribor št. 43 d.

Za teva te brezplačni cenik poštne prosto.

Beli zobje

olepšajo vsak obraz. Cesto že zadostuje samo enkratno čiščenje z prijetno osvežujočo Chlorodont-pasto, da se doseže lep sijaj slonovine tudi na stranicah zob, ako se uporablja posebno izdelano ščetkico za zobe. Ostanki jedi, ki ostajajo med zobmi ter povzročajo radi gnilobe neprijeten duh ust, odstranjujejo se najtemeljiteje z Chlorodont-ščetko. Poskusite najprej z malo tubo Chlorodont-paste, ki stane Din. 8.—. Chlorodont ščetka za otroke, za dame (meke ščetine), za gospode (trde ščetine). Pristno samo v originalnem modro-zelenem omotu z napisom Chlorodont. Dobiva se povsod. — Pošljite nam ta oglas kot tiskovino (omot ne zalepiti) dobili boste brezplačno eno poskusno tubo za večkratno uporabo. Tvornice Zlatorog, Oddelek Chlorodont, Maribor 55.

Naznanilo!

Stefan Mencinger

naznanja cenjenemu občinstvu, da je

otvoril dne 1. aprila 1929.

povsem higienski in moderno urejene

novе gostilniške
prostore

v lastni hiši na Kette-Murnovi (prej
Martinovi) cesti št. 10 v Ljubljani.

Kuhinja izborna. Vina prvovrstna.

Sveže blago. Točna postrežba.

Cene solidne. Prepričajte se.

Avtopostaja.

RADIOTEHNIKA - Tone Poljšak

Ljubljana, Aleksandrova cesta 5

Proč z baterijami!

Radioaparat, ki jih ne potrebuje in je radi tega najcenejši, je:

4cevni radioaparat „Poliosinus IV“

za priključek na električni tok, valovna dolžina 200—2000 m, skrajna selektivnost in jakost, vsa Evropa v zvončniku, brez motenj električnega toka. Cena z elektrodami Din 5250.—.

Vse radiopotrebščine najceneje!

184

Zdrav ostati -- boleznim uiti!

Ako si prezebljen ali prehlajen, ako imaš hladne noge, trpiš radi glavobola, migrene, ako te mučijo revmatične bolečine, ako so ti oslabili živci in mišičje, če si duševno ali telesno onemogel, če slabo spiš, ako te bolijo zobje, trganje v sklepih, bolečine za obrazu in vsem telesu, če si preveč občutljiv na hladni zrak in se drugače pojavijo pri tebi znaki slabosti in nezadostnega obtoka krvi, potem je to dokaz, da nisi v svojih zdravih dneh sploh nič napravil, da se obvaruješ tega zla. Delaj ono, kar so že naši dedje in pradedje z vedno enako dobrim uspehom izkušali. Rabi znotraj in zunaj preizkušeni pravi Fellerjev prijetno dišeči „Elsafluid“. V lekarnah in sorodnih trgovinah stane poizkusna steklenica 6 Din, dvojna steklenica 9 Din, velika specialna steklenica 26 Din. Po pošti vsaj en zabo, kateri vsebuje 9 poizkusnih, 6 dvojnih ali 2 specialni steklenici za 62 Din. Dva taka zaboja staneta samo 102 Din, s poštnino in zavojnino vred. Naročila je treba točno nasloviti na

Eugen V. Feller, lekarnar, Stubica Donja, Elzatr 360, Hrvatska.

Ako pa potrebuješ dobro sredstvo za želodec, naroči obenem Fellerjevo blago delujoče Elsa-kroglice, 6 škatelj za 12 Din.

9